Nr. 296. WTOREK 28 GRUDNIA 1875. Rok 65.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 3. po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.
Biuro Redakcyi i Administracyi Ul. Czarneckiego 18.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł.; kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł.; kwartalnie 3 zł.; miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 ct. kilkorazowe po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Listy należy frankować. Reklamacye otwarte wolne są od opłaty pocztowej.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi:
Całorocznie w miejscu: 12 zł. pocztą: 16 zł.; półrocznie (od 1 stycznia do końca czerwca): w miejscu 6 zł. pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1 stycznia do końca marca): w miejscu 3 zł. pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca): w miejsсu 1 zł. pocztą 1 zł. 35 ct.

Prenumeratorowie cało i półroczni otrzymują ***Przewodnik naukowy i literacki***, dodatek miesięczny do ***Gazety Lwowskiej*** bezpłatnie, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. ***Przewodnik*** prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Prezydent c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej zamianował praktykantów konceptowych Karola Jarosiewicza i Wojciecha Wawrzkowicza koncepistami skarbowymi.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, dnia 28 grudnia.

Tylko kilka austryackich towarzystw politycznych obchodziło uroczyście rocznicę konstytucyi grudniowej. Obchody te były ciche i skończyły się na kilku mowach politycznych ale zawsze wywarły wrażenie, zwłaszcza tam, gdzie stronnictwo wierno-konstytucyjne stanowiące mniejszość widzi w towarzystwach politycznych ognisko publicznego życia. Większa część wiernokonstytucyjnych towarzystw politycznych nie pamiętała o rocznicy a może nie uznała za rzecz stosowną obchodzić ją uroczyście choćby tylko na poufnem zgromadzeniu członków. Prasa wiernokonstytucyjna nie zwróciła uwagi na tę sprawę, chociaż mniemamy, że powinna była ją przypomnieć stowarzyszeniom w niektórych prowincyach. Wszakżeż niedawno, bo w tegorocznej porze letniej dzienniki wiedeńskie wyrzucały stronnictwu wiernokonstytucyjnemu na Morawie, że pozwala ruchowi politycznemu popadać w stagnacyę, z czego korzysta skwapliwie opozycya. Przytaczano nawet przykłady, jak skutecznie wyzyskuje tam opozycya obojętność przeciwnego obozu politycznego. Zjazdy urządzane w porze letniej przyczyniają się wielce do rozbudzenia życia politycznego, ale mniemamy, że obchód rocznicy grudniowej konstytucyi nie byłby obok nich zbytecznym w prowincyach, gdzie żywioł wiernokonstytucyjny zostaje w mniejszości albo tylko z wielką trudnością musi bronić skromnej przewagi swojej. We Włoszech rocznica nadania statutu konstytucyjnego jest świętem narodowem a jego obchód działa zbawiennie na życie publiczne.

Od dłuższego czasu niemieccy posłowie w Siedmiogrodzie tak głosują w sejmie węgierskim, jak gdyby już zerwane zostały wszelkie węzły łączące ich z żywiołem madjarskim. W kilku drażliwszych sprawach posłowie ci przyłączyli się do frakcyi narodowościowej a dziennikarstwo węgierskie pominęło wypadek ten wcale obojętnie. Gdy przed dwoma laty Sasi zaniepokojeni o los uniwersytetu narodowego, grozili zerwaniem stosunków z klubem Deakistów, prasa węgierska żywo ubolewała nad tem i starała się zapobiedz zisszczeniu groźby. Wtedy opozycya była nadto liczną, ażeby Deakiści mogli lekceważyć głosy saskich posłów. Dziś stronnictwo liberalne posiada wprawdzie tak stanowczą przewagę, że nie obawia się niemiłych niespodzianek przy głosowaniu, ale mimo to nie powinno patrzeć obojętnie na umizgi saskich posłów do najskrajniejszych frakcyi. Żywioł niemiecki w Węgrzech nie może być żadną miarą lekceważony, bo przyczynia się on niemało do przewagi madjaryzmu. A dla Niemców zachętą nie może być fakt, że sascy posłowie coraz więcej popychani są na drogę bezwzględnej opozycyi.

W jednej korespondencyi florentyńskiej czytaliśmy ciekawe szczegóły o pobycie hr. Arnima w dawnej stolicy włoskiej. Hr. Arnim otrzymał zaraz po przybyciu do Florencyi wizyty wielu znakomitych członków arystokracyi włoskiej, a potem wszędzie miał być przyjmowany z objawami serdecznej sympatyi. Wszystko to miało tak uradować byłego ambasadora niemieckiego, że postanowił osiąść stale w Florencyi i kupić tam pałac. Jeżeli wiadomości te są autentyczne, a ze względu na dziennik, w którego łamach pojawiły się, nie mamy ważnego powodu powątpiewać o ich autentyczności, to na objawy sympatyi dla byłego ambasadora niemieckiego złożyły się zapewne dwie frakcye. Jedna z nich sprzyjająca Francyi, chciała w ten sposób demonstrować przeciw Niemcom, a druga oddana dotąd papieżowi, zamierzała takiemi objawami okazać swoję niechęć dla ks. Bismarcka jako autora nowoczesnej walki pomiędzy kościołem a władzą państwową. Obie te frakcye są we Włoszech bardzo nieliczne. Mała tylko część przyjaciół Francyi uważa za konsekwencyę tej przyjaźni nienawiść ku Niemcom, a ogół pragnie żyć z obu państwami w równie serdecznych i ścisłych stosunkach. Polityka kościelna ks. Bismarcka posiada wprawdzie mało wielbicieli we Włoszech, ale z tych, którzy jej nie uwielbiają, tylko nieznaczna część gorszy się jej duchem i dążnością. Reszta zaś o tyle tylko gani postępowanie rządu pruskiego w obec kościoła katolickiego, o ile zagorzalcy lewicy parlamentarnej domagają się, ażeby rząd włoski ślepo naśladował taktykę berlińską. Hr. Arnim nie może tedy chlubić się, że posiada wielką popularność w kraju, w którym rozpoczął swoją karyerę dyplomatyczną na większą skalę. Właściwie bowiem i ci, którzy mu teraz osłodzić chcieli niedolę swojemi objawami sympatyi, nie mają do tego powodu. Ultramontanie powinni pamiętać, że hr. Arnim na posadzie kanclerza niemieckiego niebyłby wcale łaskawszym dla nich niż ks. Bismarck. Wszakże spór pomiędzy temi mężami stanu wywiązał się właśnie ztąd, że hr. Arnim chciał inną drogą prędzej dójść do tego celu, który sobie wytknął ks. Bismarck w obec kościoła katolickiego. Przyjaciele Francyi nie mogliby także usprawiedliwić się z swoich sympatyj dla hr. Arnima, jeżeli nie chcą wyznać otwarcie, że chodzi im tylko o wyrządzenie prostej przykrości kanclerzowi niemieckiemu. Jak dla ultramontanów tak i dla Francuzów kanclerstwo hr. Arnima pewnie nie byłoby dobrodziejstwem. Na posadzie ambasadorskiej w Wersalu hr. Arnim wszedł w kolizyę z ks. Bismarckiem także tylko dlatego, że chciał w sposób odmienny ubezwładnić Francyę na długi szereg lat.

Gdyby p. Buffet ulegając naciskowi tryumfujących republikanów złożył był prezydenturę gabinetu w skutek wiadomego rezultatu wyborów senatorskich, nowy gabinet już dzisiaj byłby musiał pójść za jego przykładem i ustąpić przed nowem ministerstwem, złożonem zupełnie w duchu dzisiejszego rządu. Jakież bowiem znaczenie miałaby dymisya p. Buffeta? Byłaby ona konsekwencyą zmienionego stosunku głosów, który większość przechylił na stronę republikańską. Ależ ta większość trwała tylko kilkanaście dni a dziś Zgromadzenie narodowe dzieli się znowu na dwa obozy: monarchiczno-konserwatywny i republikański. Oba obozy zmierzyły swoje siły przy obradach nad ustawą prasową i pokazało się, że konserwatywny stanowi większość, bo przeparł zasadę, że ustawa prasowa nie ma być odłączoną od kwastyi zniesienia stanu oblężenia. Jeżeli istniała jeszcze jaka wątpliwość, czy Buffet postąpił sobie stosownie lekceważąc parlamentarne znaczenie koalicyi republikańsko-legitymistycznej, to ostatnie głosowanie usuwa ją stanowczo. Gdzie niema ustalonej większości parlamentarnej, gdzie stosunek głosów bywa rzeczą przypadku i chwilowych interesów, tam nie istnieje żadne kryterjum parlamentarne co do przesileń gabinetowych, tam zastosowanie zasady w innych konstytucyjnych państwach ściśle przestrzeganej, byłoby niebezpieczną polityką eksperymentów, któ-

---

WYCIECZKA ARTYSTYCZNA

I.

Gdy jedziesz ze Lwowa ku zachodowi, dopiero okolica Przemyśla więcej cię zajmie wyniosłemi wzgórzami, rysującemi się w przeróżne kształty. Czujesz tutaj niedaleką ziemię górską, uformowaną przez odróśl Karpat, a rzeka San wijąca się wężem pomiędzy falistemi wyniosłościami, dodaje wiele życia bogatej ziemi przemyskiej.

Dojeżdżając też do starego grodu ruskiego, doznajesz dziwnego wrażenia. Spoglądając bowiem po wsiach okolicznych czujesz, że przez ziemię bratniej Rusi przejeżdżasz, choćbyś nawet mowy miejscowej nie słyszał. Mijające cerkiewki bizantyńskiego charakteru, co ledwo zdołały się podźwignąć po nad ziemię, najwymowniej cechują krainę, o którą tak długo krwawe boje staczali potomkowie Włodzimierza Wielkiego...

Jakoż patrząc na te pomniki sztuki bizantyńskiej, zdaje ci się że widzisz przed sobą architektonicznych świadków najmniej X stulecia. Nie znaleźć w nich ani żywszego polotu myśli, ani śladów, po których byś mógł rozpoznawać dzieje rozwoju artystycznej linii; wszystko ciężkie i takie nieśmiałe, jakby się obawiało przestworów wszechświata.

Odbierasz więc wrażenie artystycznej martwoty — bo też niewątpliwie nie inne cerkiewki posiadała ziemia przemyska w czasie nieustannych walk udzielnych książątek, co trwają aż ku schyłkowi XIIIgo wieku. Ale nie lepszego losu doznawały pod owe czasy inne ziemie słowiańskie, zalegające dorzecza Wisły i Warty — mimo to jednak napotkasz tam w każdym prawie zakątku indywidualne znamiona sztuki zacząwszy od XI stulecia aż do lat ostatnich. Gdzież więc przyczyna ubóstwa artystycznego tej prowincyi? Nie nam odpowiadać na ową zagadkę, do którejby klucza trzeba szukać w zasadniczych pierwiastkach cywilizacyjnych.

Zwróciwszy zatem uwagę na bogactwo natury i malowniczość okolicy Przemyśla, a uwzględniwszy całe jej ubóstwo artystyczne, tem milszego musisz doznać wrażenia, gdy rzucisz okiem na miasto samo, stojące nad Sanem od niepamiętnych czasów. Widząc w niem kościół i klasztor Dominikanów, fundowany przez ś. Jacka Odrowąża r. 1241, właśnie w epoce, kiedy sztuka zaczyna drugi peryod dziejowego rozwoju, sądziłbyś, że musiał tu być dosyć silny wpływ artystycznego ducha, zrodzonego na gruncie Chrystyanizmu zachodnio-południowej Europy — mimo to nie znajdziesz go na cerkiewkach wiosek okolicznych. Sztuka przeto zasad romańskich, ostrołuku i renesansu, jedynie na samem mieście wycisnęła swoje piętno. Zewnętrzny charakter Przemyśla mówi o tem wyraźnie

Najokazalej wygląda góra zamkowa. Potężne mury i baszty zębate starego zamczyska, tak imponująco i poważnie rozpierają się na szczycie góry, że ich nie zatrzeć w pamięci, choćbyś raz ledwo zobaczył je w życiu Pomimo wielu burz, co w przeszłości uderzały o jego kamienne piersi — stoi po dziś dzień wytrwale wyniośle i dumnie, jakby chciał świadczyć sam jeden o blasku i potędze minionych stuleci. Wprawdzie czoła baszt jego zasępione — przecież i pod tą zasłoną smutku, dojrzysz jeszcze wiele znamion błogich czasów Kazimierza Wielkiego, który wznosił i fortyfikował owo zamczysko, pamiętające resztki od wiecznej Bolesławowskiej twierdzy.

Czas nieubłagany nie pominął i zamku przemyskiego; nie mogąc go zagrzebać w gruzy, powalił silne sklepienia, i na szczerbatych ścianach młode drzewka i rozmaite krzewiny posadził, niby symbol nowego życia, co jak feniks z zamarłych murów powstaje.

Patrząc na podobny kontrast życia i śmierci, tak blisko graniczących ze sobą, mimowoli popadniesz w jakąś nieokreśloną tęsknotę i marzenia posępne, które przecież taki mają urok tajemniczy, że lgniesz do nich mimo przestrogi poety, tak wygodnej dla dusz obojętnych, dla serc bez wrażeń:

> Drzem sobie duszo, co ci do tego,
> Że tam myśl czyja po niebie lata,
> Że ktoś ciekawy początku swego,
> Kurze z odwiecznych grobów omiata...

Tymczasem pociąg szybko pędzi dalej — i nic znowu nie zajmie twej uwagi, aż nareszcie zarysują się przed twojem okiem mury Jarasława. Stary to gród i w dziejach znakomity — a przeszłość jego poważna i piękna. Dość przypomnąć sobie, że Jarosław już w początkach XIII wieku jest obronną twierdzą, zdobywaną r. 1234 przez Andrzeja króla węgierskiego, pod którą Bela IV porażkę odnosi, że w XIV stuleciu Władysław książę Opolski odbudowywa to miasto z gruntu i obdarza je prawem magdeburskiem, że wreszcie w XV i XVI wieku widzimy Jarosław zupełnie ufortyfikowanym wedle średniowiecznego zwyczaju.

Obaczmy co z tej przeszłości zostało.

Już z daleka zwracają na siebie uwagę podróżującego dwie wysokie wieże piętrzące się na wzgórzu nadsańskiem we wschodniej stronie Jarosławia. Są to lekkie budowy wznoszące się na podstawie kwadratu do połowy wysokości a następnie przechodzące w formę ośmiokąta, które zdobią fasadę kościoła ś. Mikołaja, należącego do klasztoru Benedyktynek, co przez Annę z Kostków księżnę Ostrogską w pierwszej ćwierci XVII stulecia do Jarosławia sprowadzone zostały. Dziś postać klasztoru zmieniona; miejsce zakonnic zajmują magazyny wojskowe, a zamiast drzew owocowych urozmaicających duży ogród warzywny, otoczony murem na sposób fortyfikacyjny, widzisz żołnierzy ćwiczących się w sztuce wojennej.

Sam kościół przedstawia jeden z najokazalszych pomników sztuki na krańcach zachodniej Galicyi. Jest on budową renesansowych zasad, a wznosząc się na podstawie krzyża, rozpada się na *presbiterium* niższe od nawy głównej, nawy boczne prawie jednej z niem wysokości i jedną nawę poprzeczną, co ramiona krzyża symbolizuje w świątyni.

Arkady, pilastry z akantowemi kapitelami i bogate gzymsowania wywołują artystyczną rozmaitość nawy głównej, którą zamyka sklepienie z lunetowych wykrojach, które ujmują w zagłębieniach swoich niewielkie okna świątyni, co tuż nad arkadowemi łukami osiadły. Tego rodzaju przymioty architektoniczne znajdujemy w presbiteryum, nawach bocznych i w reasumpcie, z tą tylko różnicą, że za miast pełnych arkad, rozczłonkowują się tutaj ściany pilastrowaniem połączonem gzymsami i półkolistemi łukami renesansowego charakteru. Nawy zaś boczne składają szereg kaplic, właściwych budowom upadającego renesansu,

rych schorzały organizm Francyi jeszcze długo bez uszczerbku znosić nie będzie. Wola marszałka Mac-Mahona i wytrwałość Buffeta będą tedy ciągle podstawami dzisiejszego gabinetu. Dopóki ani jedna ani druga nie zostanie załatwioną, dotąd republikanie muszą godzić się z myślą, że nie kto inny tylko Buffet będzie kierować przyszłą akcyą wyborczą. A zdaje się, że przed wyborami ani zaufanie marszałka nie opuści obecnego gabinetu, ani wytrwałość Buffeta nie zostanie złamaną codziennemi trudnościami. Przestrzegając konserwatystów w ostatniej mowie, że Francyi grozi ciągle niebezpieczeństwo społeczne, wzywając ich, ażeby zgodnie postępowali w przyszłych wyborach dla dobra kraju, Buffet zaciągnął ponownie w obec społeczeństwa francuskiego moralne zobowiązanie, które mu każe wytrwać na dzisiejszem stanowisku. Gdzie takie ważne względy publiczne wchodzą w grę, tam osobiste zniechęcenia i przykrości muszą milczeć.

SPRAWY MONARCHII

— *Presse* dowiaduje się, że w sporach między towarzystwem koleji Lwowsko-Czerniowiecko-Jasskiej a rządem rumuńskim ma rozstrzygać sąd polubowny, który d. 15 b. m. odbył już pierwsze posiedzenie w Bukareszcie. Sędzią polubownym ze strony towarzystwa jest książę Aleksander Stirbey a ze strony rządu burmistrz Manu. Jedną kwestyj spornych jest park wozów; towarzystwo utrzymuje, że park wozów ma być uzupełniany z funduszów ruchu a więc z funduszów państwowych, rząd zaś utrzymuje, że zużyty materyał ma być uzupełniony kosztem funduszu budowy, a więc kosztem akcyonaryuszów. Drugą kwestyą sporną jest dworzec kolejowy na stacyi pogranicznej w Ickanach. Towarzystwo twierdzi, że ten dworzec, położony na terytoryum austryackiem, odpowiada w zupełności wszelkim potrzebom, rząd zaś jest zdania, że z funduszów budowy towarzystwa należy wybudować osobny dworzec na terytoryum rumuńskiem.

— Uzupełniając doniesienie nasze o nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu Towarzystwa koleji Lwowsko-Czerniowiecko-Jasskiej, odbytem w d. 22 b. m. w Wiedniu pod przewodnictwem księcia Jabłonowskiego, dodać winniśmy, że zgromadzenie przyjęło prawie bez rozpraw następujące wnioski rady zawiadowczej:

1) Walne zgromadzenie zatwierdza ugody d. 16 i 27 Listopada r. b. między rządem a radą zawiadowczą zawarte, na mocy których Towarzystwo koleji Lwowsko-Czerniowiecko Jasskiej nabywa na własność linie koleji Albrechta, Naddniestrzańskiej i Leluchowskiej. Zarazem poleca się radzie zawiadowczej przeprowadzenie tych ugód i upoważnia się ją do ułożenia nowych warunków koncessyjnych z rządem, do zawarcia imieniem Towarzystwa potrzebnych ugód i do emissyi akcyj i obligacyj pierwszeństwa wymienionych w powyżej wskazanych ugodach.

2) Upoważnia się Radę zawiadowczą do poczynienia wszystkich zarządzeń celem połączenia linij towarzystwa w sposób odpowiedni i do rozpoczęcia wszelkich prac przygotowawczych.

3) Upoważnia się Radę zawiadowczą do przedsięwzięcia potrzebnych badań co do linij Stryj Beskid, Grybów-Zagórze i z Nowego Sącza do kolei północnej (pod Oświęcimem lub w jakimkolwiek innym punkcie) wreszcie do uzyskania koncessyi na budowę i ruch tych linij na podstawie gwarancyi państwowej.

4) Upoważnia się Radę zawiadowczą do zmiany statutów towarzystwa w porozumieniu z rządem a względnie do zmiany firmy towarzystwa z uwagi na nowy stan rzeczy i do zdania sprawy z tych czynności na najbliższem ogólnem zgromadzeniu.

Po odczytaniu sprawozdania Rady zawiadowczej otworzył ks. Jabłonowski rozprawę nad powyższemi wnioskami. Akcyonaryusz Kubenik wystosował do rady zawiadowczej cały szereg pytań, na które odpowiedział generalny sekretarz Kühnelt odsyłając interpelanta do protokołów posiedzeń. Kubenik nadmienił, że nie otrzymał tych protokołów ale zadawala się tą odpowiedzią. Inny akcyonaryusz obawia się trudności, jakieby wynikły ztąd, gdyby generalne zgromadzenie kolei Naddniestrzańskiej zwołane na d. 31 b. m. nie zatwierdziło ugody; stawia więc następujący wniosek: „Na wypadek, gdyby która z stron traktujących nie przyjęła ugody, pozostawia się zarządowi do woli, zatwierdzoną ugodę przeprowadzić lub nie.“

Przewodniczący przerwał na kilka minut posiedzenie, azeby Rada zawiadowcza mogła zastanowić się nad tym ostatnim wnioskiem. Po chwili oznajmił ks. Jabłonowski, że Rada zawiadowcza nie przychyla się do tego wniosku. — Przy głosowaniu przyjęło zgromadzenie jednogłośnie wszystkie powyższe wnioski Rady zawiadowczej. Fuzya powyżej wymienionych dróg żelaznych jest więc zatwierdzoną i potrzeba jeszcze tylko przyzwolenia walnego zgromadzenia kolei Naddniestrzańskiej i Rady państwa.

— Rozporządzenie ministerstwa handlu, wydane dnia 10 b. m. w porozumieniu z ministerstwem skarbu o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia z 28go lipca 1875 co do objętości i cymentowania beczek używanych do transportu piwa i co do terminu, w ciągu którego mogą być używane te beczki, opiewa dosłownie: Ważność stempla cymentniczego na beczkach od piwa oznaczona w § 5 powyższego rozporządzenia na jeden rok, przedłuża się na dwa lata aż do dalszego rozporządzenia. Po każdej naprawie beczki, która pociągnęła za sobą zmianę objętości beczki, należy takową poddać ocymentowaniu. Ustępstwo zawarte w § 6 wspomnianego rozporządzenia, że beczki na piwo dotychczas używane a zawierające w sobie jedno lub dwa wiadra mogą być używane i po pierwszym styczniu 1876 r. dopóki w ogóle będą do użycia, rozciąga się na wszystkie beczki jakiejkolwiek objętości. Cymentowanie beczek przeznaczonych do wywozu, objętości odmiennej od tej, jaka jest oznaczoną w § 2. powołanego rozporządzenia, może być uskutecznione na prośbę stron interesowanych przez c. k. normalną komisyę cymentniczą w właściwych c. k. urzędach cymentniczych.

— Z rocznika c. k. statystycznej centralnej komisyi na rok 1873 wyjmujemy bardzo zajmujące szczegóły o przeprowadzonych w tym roku spraw cywilnych i karnych w c. k. sądach austryackich.

Z tego rocznika dowiadujemy się, że **pierwsze instancye** sądowe w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa załatwiły 198.446 spraw spornych w drodze ugody; 8944 wyrokami w drodze pisemnego postępowania; 23,291 wyrokami w drodze zwyczajnego ustnego postępowania; 61,068 w drodze ustnego sumarycznego postępowania i 112,163 spraw spornych wyrokami zaocznemi. W drodze uchwał załatwiono 40,273 spraw spornych, tak, że przy końcu roku 1873 zostało niezałatwionych w całej Austryi tylko 6756 spraw spornych. Prócz tego załatwiono 996 sporów małżeńskich; z tej cyfry przypada na samą niższą Austryę 444. Załatwiono 1071 spraw konkursowych; 1846 takich spraw pozostało na rok następny. Z spraw spadkowych załatwiono 131,106 przekazaniem dziedzictwa a 119,363 ukończono dla braku spadku; pozostało do załatwienia 72,338. Z spraw opiekuńczych i kuratelarnych ukończono 97,237, pozostało do załatwienia 801,204. Ukończono 20,113 zamknięć rachunkowych; pozostało niezałatwionych 1541. Załatwiono 659,082 spraw tabularnych; pozostało do załatwienia 2053.

Drugie instancye sądowe w Austryi wydały 15,158 zatwierdzających, 5907 zmieniających i 2619 znoszących wyroków w skutek odwołania się przeciw wyrokom w sprawach prywatnych. W tychże samych sprawach załatwiły te instancye 30,796 rekursów i wydały 79 orzeczeń w skutek zażaleń syndykalnych.

Trzecie instancye sądowe wykazują skromne cyfry. Wydały one tylko 3231 zatwierdzających, 804 zmieniających i 100 znoszących orzeczeń w skutek odwołania się przeciw wyrokom, i załatwiły 4530 rekursów.

W sprawach karnych. W pierwszych instancyach było 42,689 o zbrodnie oskarżonych a 3406 uwolnionych od oskarżenia. Liczby wypadków osądzonych zbrodni są następujące: Zdrada stanu 6 wypadków; obraza Majestatu 234 (w samych Czechach 77), obraza członków rodziny cesarskiej 7, zaburzenie spokoju publicznego 33 (w samych Czechach 12), powstanie i zaburzenia 29 (w samej wschodniej Galicyi 21), gwałt publiczny przez opór stawiany władzy 1345 (z tej cyfry wypada na niższą Austryę 332, na Czechy 206, na Galicyę wschodnią 128, na Tryest 91, na Morawę 94, na Galicyę zachodnią 89, na Dalmacyę 46), gwałt publiczny przez napad na cudzą nieruchomą własność 255 (w samej Galicyi 144), gwałt publiczny przez złośliwe uszkodzenie cudzej własności 331, przez uszkodzenie dróg żelaznych i telegrafów 15, przez ograniczenie osobistej wolności 84, przez uprowadzenie 16 (w samej Dalmacyi 12); przez wymuszenie 546 (w Galicyi 211, w Czechach 96, na Morawie 52); przez niebezpieczną groźbę 563. Nadużycie władzy urzędowej przez przyjmowanie podarunków w sprawach urzędowych 62 (w Galicyi 29); nakłonienie do nadużycia władzy urzędowej 53 (w Galicyi wschodniej 42); fałszowanie publicznych papierów kredytowych 51, fałszowanie monety 21, zaburzenie religii 34 (w Czechach 11); zgwałcenie itp. 346; dzieciobójstwo 110 (w Czechach 26, w Galicyi 26, niższej Austryi 18, na Morawie 10); pospolite morderstwo 185. Zabójstwa 309 (w Galicyi 91); spędzenie płodu 10; podrzucenie dziecka 37. Ciężkie cielesne uszkodzenie 4093 (w samej Galicyi 1495); podpalenie 178 (w Galicyi 81, w Czechach 27); kradzież 16,518 (w samej Galicyi 4642, w Czechach 2881, w niższej Austryi 2868, na Morawie 2012), sprzeniewierzenie 603; rabunek 184 (w samej Galicyi 52), oszustwo 2029 (w niższej Austryi 453, w Czechach 411, w Galicyi 319, na Morawie 209, w Styryi 126), dwużeństwo 8, oszczerstwo 83 (w Galicyi 18, na Bukowinie 11), pomoc udzielona zbrodniarzom 23.

Ogólna cyfra zasądzonych za zbrodnie wynosiła w 1873 r. 28,405, a mianowicie zasądzono za zbrodnie 24,550 mężczyzn i 3855 kobiet. Za występki było 2008 oskarżonych a 1358 skazanych. Za przestępstwa zasądzono 22,423 mężczyzn i 6664 kobiet.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Senatorowie francuscy.)

Mamy przed sobą dokładną listę 75 senatorów francuskich wybranych przez Zgromadzenie narodowe, ułożoną według stronnictw politycznych, do których wybrani należą. Z listy tej wyjmujemy tylko głośniejsze imiona:

Ze skrajnej **prawicy** wybrano 10 senatorów, między innymi pp. de Franclieu i de Larochette; z **prawicy** i prawego **centrum** 5 a to: księcia Audiffret-Pasquier, generała Aurelle de Palladines, gen. Changarnier, gen. Cissey i admirała Montaignac; z grupy **Lavergne** 6 członków między innymi naczelnika tej grupy pana Leonce de Lavergne i ministra Wallona; z lewego **centrum** 24 członków, między tymi Kazimierza Periera, generała Chanzy, admirała Jaures, Laboulaya, Lanfreya, Ernesta Picardo, admirała Pothuau i Wołowskiego, z **lewicy** republikańskiej 14 członków: Barthelemy St. Hilaire, generała Billot, Littre, Jules Simon; z **unii** republikańskiej 8 członków: Edmunda Adam, Cremieux, Schölcher, Testelins; z grona deputowanych nie należących do żadnego klubu 8 senatorów: biskupa Dupanloup, admirała Fourichon, kwestora Baze i generała Frebault.

Z listy tej okazuje się, że pominięto zupełnie trzy stronnictwa: orleanistów, skrajną lewicę i bonapartystów, dalej, że z ministrów wybrano tylko trzech: Wallona, Cisseya i Montaignaca, a z duchownych tylko jednego biskupa Dupanloupa.

(Lesseps o kanale suezkim.)

W ubiegłym tygodniu odwiedził Lesseps Thiersa, a przy odwiedzinach tych była naturalnie mowa o kanale sueskim i o zakupnie akcyj wicekróla egipskiego przez rząd angielski. Obadwaj rozmawiający byli tego zdania, że operacyę tę finansową można uważać za szczęśliwy wypadek dla Egiptu, dla przedsiębiorstwa i w ogóle dla handlu międzynarodowego.

„Naród angielski — utrzymywał Lesseps — nie był nigdy niechętnym przedsiębiorstwu. Angielskie izby handlowe oświadczyły się za budową kanału jeszcze w r. 1875. Lord Palmerston był temu przeciwny, lecz Anglia nie myśli dziś kroczyć torami, które jej lord Palmerston wskazał. On to sam jeden przeszkodził, że Anglia nie uczyniła tego wówczas, co dziś dopiero zrobiła; dla przedsiębiorstwa kanału zaś jest to nierównie pomyślniej, że akcye przeszły w ręce rządu angielskiego, niż gdyby się były dostały do rąk ludzi, którzy wpływu swego byliby używali nie na korzyść kanału. Lord Derby zapewnia, że Anglia nie ma zamiaru zajmować Egiptu ani też mięszać się do jego spraw wewnętrznych. Posiadłości angielskie dają rządowi Wielkiej Brytanii tyle do czynienia, że Anglia ani myśleć nie może o dalszych zaborach. Lecz z tego nie wynika jeszcze, ażeby rząd angielski zrzekł się swego wpływu w Egipcie, wpływ ten jednak wyjdzie na dobre temu krajowi. Dynastya rządząca dziś w Egipcie jest wprawdzie wierną tradycyom swego protoplasty, nabyła wiele cywilizacyi europejskiej i powoduje się zasadami rządzenia, przyjętemi w Europie; ale i ona dąży do utworzenia wielkiego państwa. Dążenie to przybrało wprawdzie od czasu Mehemeda Ali'ego wcale inne kształty i pociąga za sobą wielkie wydatki na uzbrojenia, gdy chodzi o nowe zabory; z drugiej zaś strony gdy chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, skarb państwa pada ofiarą awanturników. Rząd angielski, który w pewnym przeciągu lat musi otrzymać 7 milionów franków wynagrodzenia, będzie baczyć na to, ażeby dochody państwowe nie były trwonione; zresztą nie ulega wątpliwości, że kapitaliści angielscy, zachęceni ostatnim krokiem swojego rządu, rzucą się do przedsiębiorstw, które rząd egipski dość niezdarnie prowadzi. I tak rząd angielski odradzał rządowi egipskiemu wypraw przeciw Abissynii i Zanzibarowi; z drugiej zaś strony kapitaliści angielscy zakupują przedsiębiorstwa przemysłowe w Egipcie. Przez to wzmaga się handel egipski, wartość ziemi podnosi się, co znów na dobre wychodzi przedsiębiorstwu kanału suezkiego, gdyż połowa ceny kupna gruntów i posiadłości otaczających kanał przypada przedsiębiorstwu.

Nabycie akcyj wicekróla przez rząd angielski bardzo pomyślnym jest wypadkiem dla wierzycieli Egiptu a operacya ta odwróciła przesilenie, które po katastrofie tureckiej fatalnie byłoby dotknęło giełdy europejskie. Kanał sueski wiele jeszcze potrzebuje do zupełnego wykończenia, lecz nie wątpić, że rząd angielski uczyni w tym kierunku wszystko, co potrzeba“.

(Nowiny z Hiszpanii.)

Dekret o zwołaniu kortezów pojawić się ma temi dniami w dzienniku urzędowym. Jeżeli można wierzyć madryckiemu *Cronista* ma królowa Izabella zaraz po zebraniu się kortezów wrócić do Hiszpanii i zająć rezydencyę w Valladolidzie. Wiadomość to niespodziewana; wszak niedawno jeszcze wszystkie dzienniki zgodnie donosiły o zupełnem zerwaniu króla Alfonsa z matką.

— Urzędowa *Gaceta* ogłasza okólnik ministra spraw wewnętrznych o wyborach deputowanych. Okólnik ten poleca urzędnikom zachowanie ścisłej neutralności i surowe przestrzeganie porządku. — Generał Martinez Campos wydał z Barcelony 15 b. m. proklamacyę, która zawiera bardzo ścisłe przepisy dla władz lokalnych na wypadek ponownego pojawienia się Karlistów w Katalonii. Między innemi nakazuje generał powołanie pospolitego ruszenia i doraźne rozstrzeliwanie każdego z bronią schwytanego powstańca. — Wódz karlistowski Larumbe w napadzie na kolumnę transportową, o którym pisaliśmy, zdobył 16 000 duros (80.000 franków) 80 koni i płaszcze dla dwóch batalionów.

(Zajście w skupczynie serbskiej.)

Przed kilku dniami donieśliśmy, że w skupczynie serbskiej interpelowano rząd z powodu aresztowania dwóch serbskich poddanych w Bośnii. Ponieważ interpelacya ta przybrała cechę formalnej demonstracyi przeciw Porcie, nie od rzeczy będzie podać kilka bliższych szczegółów tak o wypadku samym jak i o rozprawach nad interpelacyą. Przed trzema miesiącami udało się do Bośnii dwóch serbskich poddanych z Cerna-Bary. Władze tureckie aresztowały ich jako podejrzanych o podburzanie do powstania,

---

które łączą się ze sobą rodzajem przejść arkadowych.

Tak wygląda ogólny zarys wnętrza naszego pomnika, jakież są jego artystyczne szczegóły? Sądząc z roku 1622, jako daty wzniesienia kościoła, wypadałoby się spodziewać uboższej ornamentacyi i wykonanej już nie w duchu renesansu, ale przekwitłego *barocca*; — tymczasem spostrzegamy tu wcale ładne zjawiska stylu odrodzenia.

Najprzód akantowy fryz, co się rozwinął naokół naw poniżej lekkich gzymsowań, jest tak artystycznie skończony, że mógłby zdobić każdy pomnik klassyczny z XVI w., dalej żebra sklepień a raczej ich lunetowe krawędzie i pasy gwiaździstego układu, nie dość że ślicznie profilowane, ale oprócz tego okryte są kosztowną rzeźbą, liściastą i perełkowatą, rzeźbą nader miękkiego charakteru tak w liniach samych jak i artystycznem wykończeniu. Wprawdzie pola sklepienne, zakreślone owemi linijami są zanadto duże, niepodobne prawie do kassetonowych wnęków renesansu z czasów Bruneleschi'ego, lub nawet Bartłomieja z Florencyi, co taką przepyszną obsypał rzeźbą kaplicę zygmuntowską na Wawelu — trzeba jednak uwzględnić czasy, w których nasz pomnik sztuki powstawał. Wtedy właśnie zasady Michała Anioła zaczęły na dobre panować w świecie artystycznym, wedle których kładziono większy nacisk na rozmiary budowy niż na jej ornamentykę, a nadto kreacye Berniniego, nacechowane pewną surowością linij i szorstkością kształtów, zyskawszy prawo obywatelstwa we Włoszech i Francyi, przebiegają Europę zachodnią, a w Polsce gościnne przyjęcie zyskują dla siebie. Niedaleko szukać po temu przykładów, bo i nasz Lwów przedstawić je może.

i trzymają ich do dziś bez śledztwa w więzieniu, mimo, że rząd serbski kilkakrotnie ujmował się za nimi. Rzecz cała do niedawna była nieznaną w szerszych kołach, dopiero w połowie b. m. dowiedziały się o niej serbskie dzienniki i publiczność. Zaraz też na posiedzeniu z 16 b. m. wniesiono w skupczynie do ministra spraw zagranicznych, Pawłowicza, zapytanie, co uczynić zamierza dla uwolnienia dwóch poddanych serbskich, więzionych przez Turków na proste podejrzenie. Minister w odpowiedzi oświadczył, że rząd czynił energiczne reklamacye najprzód w Serajewie u walego bośniackiego, następnie u Porty w Konstantynopolu, ale niestety wszystkie przedstawienia nie odniosły dotychczas skutku, gdyż rząd turecki uważa uwięzionych za powstańców, których ukaranie jemu samemu przysługa. Wskutek tej odpowiedzi ministra wywiązały się tak burzliwe rozprawy, jakich skupczyna nie pamięta, jakkolwiek ma pod tym względem dość znakomite antecedencye. Jeden z deputowanych postawił wniosek, aby uwolniono aresztowanych siłą, jeżeli Porta w przeciągu dni 14 nie uwolni ich dobrowolnie; inny pieniąc się od złości wskazywał, że to nie pierwszy wypadek lekceważenia praw Serbii, że Turcy wpadają często na terytoryum serbskie mordując, paląc i plądrując wszystko co napotkają. „Wolimy zginąć, niż dać się dalej w ten sposób tyranizować“ — wołali inni z wściekłością, a deputowany Alexa Popowicz mniemał, że należy od razu anullować wszystkie prawa, jakie Porta rości sobie do Serbii. Gdy minister chciał rzucić kilka słów uspakajających, wszczął się zgiełk tak straszliwy, że musiano zamknąć posiedzenie. Dopiero gdy się namiętności nieco uspokoiły udało się ministrowi na posiedzeniu tajnem odwieść rozpalone głowy od powzięcia awanturniczej uchwały.

Firman sułtański.

Firman sułtański obejmujący reformy w zarządzie europejskich prowincyi państwa tureckiego, znany jest już z swej głównej treści naszym czytelnikom. Obecnie podajemy go w obszernem streszczeniu posługując się w tej mierze przekładem *Czasu*.

Firman adresowany do W. Wezyra Mahmuda Nedima baszy rozpoczyna kilkoma ogólnikami o potrzebie poręczenia praw publicznych przez ścisłe zastosowanie sprawiedliwości i prawidłową organizacyę administracyi. Aby zadość uczynić tej potrzebie nakazuje firman wykonanie rozporządzeń następujących: Ponieważ rękojmia praw publicznych polega na zupełnem rozłączeniu władzy wykonawczej od sądownictwa, przeto przedewszystkiem nakazuje sułtan utworzenie trybunału najwyższego, zupełnie niezawisłego, złożonego z sędziów nieusuwalnych. Atrybucye prezydentury tego trybunału oddzielone będą od atrybucyi ministerstwa sprawiedliwości.

Jednocześnie sąd apelacyjny i trybunały handlowe połączone będą z ministerstwem sprawiedliwości, co pozwoli ministerstwu handlu poświęcać się rozwojowi tego wszystkiego, co ma styczność z handlem, przemysłem i rolnictwem. W tym celu sąd apelacyjny połączony z trybunałem najwyższym, łączyć będzie w sobie atrybucye handlowego sądu apelacyjnego jak i atrybucye trybunału kryminalnego. Obejmować przeto będzie trzy izby: dla spraw poprawczych, dla spraw cywilnych i dla spraw handlowych. Tak dla tego sądu w ten sposób urządzonego, jak dla sądu kasacyjnego obierać się będzie na nowo prezesów i sędziów w sposób taki, aby łączyli w sobie wszystkie warunki, jakich się po nich prawnie wymaga.

Zreformuje się i urządzi w ten sam sposób trybunały cywilne pierwszej instancyi. Każdemu z członków tych sądów i trybunałów, obieranych z najskrupulatniejszą rozwagą, prześle się *berat* cesarski z poręczeniem przeciw wszelakiemu złożeniu z urzędu bez słusznej przyczyny i wypracuje się regulamin określający prawa ich po wysłudze.

Dalej powiada firman:

„Ponieważ reorganizacya nakazana tu co do Naszego trybunału najwyższego ma na celu zabezpieczenie normalnego i regularnego załatwiania wszelkich spraw spornych, łącząc pomiędzy sobą za pomocą jednolitej organizacyi wszystkie trybunały *nizamie* (cywilne, kryminalne i poprawcze), przeto chcemy, aby te same prawidła zastosowane były do rzeczonych trybunałów, ustanowionych w Naszych krajach, a których posłannictwem jest wymierzać sprawiedliwość Naszym poddanym i nadać wszędzie powagę prawom słuszności.

W celu usunięcia wszelkich przyczyn nieufności ku urządzeniom i ku składowi ych trybunałów ze strony publiczności i aby zasłonić je przeciw mięszaniu się i wpływom władzy, nakazujemy jak najformalniej co następuje:

Wszyscy poddani nasi są upoważnieni do wybierania samym sobie sędziów i członków muzułmańskich i niemuzułmańskich tak do rzeczonych trybunałów jak do rad administracyjnych po prowincyach. A przeto wysłane będą do wszystkich prowincyj cesarstwa ścisłe instrukcye dla ustanowienia tych sądów i tych rad prowincyonalnych i dla przystąpienia do ich złożenia wedle prawideł powyżej zadekretowanych.

Naibowie, którzy znajdują się po głównych miejscowościach *wilajetów*, zajmą posady prezesów sądów apelacyjnych po tychże głównych miejscowościach. Prezesowie trybunałów cywilnych i kryminalnych po głównych miejscowościach *sandżaków* i *kasazów* będą wybierani z pomiędzy osób najzdolniejszych.

Rozpatrywanie wyroków zapadłych w trybunałach *szeri sandżaków* i *kazasów* również zlecone będzie rzeczonym naibom po głównych miejscowościach wilajetów. Procesy Naszych poddanych muzułmańskich z Naszymi poddanymi chrześciańskimi i z innymi niemuzułmanami, równie jak procesy Naszych poddanych chrześciańskich pomiędzy sobą lub z Naszymi poddanymi należącymi do innych wyznań niemuzułmańskich i procesy tych ostatnich pomiędzy sobą będą przekazane trybunałom nizamie (cywilnym, poprawczym, kryminalnym). Trzeba będzie uzupełnić i w jaknajkrótszym czasie wprowadzić w życie ustawy i regulaminy co do procedury w tychże trybunałach, i to wedle Naszych dekretów cesarskich.

Sumienne przestrzeganie prawa jest osłoną przeciw samowoli a przeto powinno być przedmiotem ustawicznej baczności trybunałów. Tak samo zastosowanie przepisów prawa w miarę ciężkości występku stwierdzonego powinno być oparte na dojrzałej rozwadze, tak aby nikt nie był więziony bez wyroku i aby złe obchodzenie się z podsądnymi nie było nigdy cierpiane. W tym celu należy ogłosić, że wszyscy ci, którym udowodni się, iż popełnili te czyny z pogwałceniem ustanowionych tu zasad, będą ścigani i karani z całą surowością ustaw, a to w celu zapewnienia sądownictwu bezwarunkowego poszanowania.

Najważniejszym ustępem firmanu jest ten, który traktuje o uregulowaniu podatków i sposobu ich poboru. Ustęp ten brzmi:

Rozmaitość podatków i kontrybucyj wewnętrznych, którym podlegają wszyscy poddani Nasi, sprowadziła anormalne postępowanie w ściąganiu i rozkładaniu podatków; nakazujemy przeto wynaleźć sposób zjednoczenia rzeczonych podatków i wprowadzić go natychmiast w wykonanie, tak, aby sprawić ulgę ludom Naszego cesarstwa przez rozłożenie podatków w sprawiedliwym stosunku, bez ujmy wszakże dla prawowitych interesów skarbu.

Niezależnie od umorzenia dodatkowej czwartej części dziesięciny, zadekretowanego przez nas świeżo wskutek cesarskiej troskliwości Naszej o dobrobyt wszystkich poddanych Naszych, należy jeszcze chwycić się jak najskuteczniejszych sposobów ku zapobieżeniu samowoli w poborze dziesięciny za pośrednictwem dzierżawców i ku zapobieżeniu również wszelakim krzywdom wyrządzanym już to Naszej ludności rolniczej już to cesarskiemu skarbowi Naszemu.

Ponieważ pobór podatków bezpośrednio płaconych przez Naszych poddanych, pobór który powinien mieć charakter specyalny, był powierzony *zaptiom* po prowincyach, i ponieważ ten sposób poboru uznano dziś za dający sposobność do nadużyć, przeto nakazujemy, aby policya nie miała już żadnego prawa mięszać się do poboru podatków, i aby w tym celu wyznaczono poborców wybranych przez samą ludność muzułmańską i niemuzułmańską, którzy to poborcy postępować będą wedle instrukcyj, jakie się w tym celu wypracuje. Taka jest w tym względzie stanowcza Nasza wola cesarska; bez zwłoki przystąpić należy do wykonania tego nakazu, którego przeznaczeniem jest równie zabezpieczenie wykonania praw fiskalnych, jak i sposobu poboru podatkowego.“

Dalej mówi firman o sprawie reformy w tytułach własności nieruchomej: „Wydawanie tych tytułów, które dzieje się inaczej w stolicy Naszej a inaczej na prowincyach, tudzież brak tych dokumentów przyczynia się do zbytniego obciążenia trybunałów pracą, sprowadza trudności i procesy na niekorzyść ludności i uszczupla wartość własności nieruchomej. Aby zapobiedz tym niedogodnościom, tytuły wszelakiej własności nieruchomej, do którejbykolwiek należała kategoryi, będą odtąd wydawane przez generalną dyrekcyę archiwów. W tym celu przedłożony będzie program szczegółowy, aby zapewnić prawo własności wszystkim poddanym Naszym.

Pragnieniem naszem jest, aby dobro i honor wszystkich poddanych Naszych były zabezpieczone, a skutku tego dopiąć należy przedewszystkiem za pomocą policyi. Ztąd też *zaptie* będą brani z pomiędzy osób honorowych i zażywających zaufania u mieszkańców każdej z osobna miejscowości. Rozporządzenia co do atrybucyj policyi będą wykonane niezwłocznie, aby tem więcej sprawić zaufania i bezpieczeństwa w wszystkich warstwach naszych poddanych.

(Dokończenie nastąpi.)

KRONIKA.

— **Mianowania w c. k. armii.** (C. d.) W oddziale strzeleckim mianowani podporucznikami rezerwy podoficerowie i ochotnicy jednoroczni: Franciszek Gałkiewicz przy batal. nr. 4; Emil Goldhaber przy batal. nr. 30.

W oddziale jazdy mianowani podporucznikami rezerwy: Emanuel hr. Borkowski przy pułku ułanów nr. 11; Karol Brunner Wettenwyl przy pułku ułanów nr. 1; Aleksander ks. Poniński przy pułku ułanów nr. 11; Kazimierz Traczewski przy pułku ułanów nr. 7; Eugeniusz Markiewicz przy pułku ułanów nr. 4 i Wojciech Borkowski przy pułku ułanów nr. 13; a wreszcie w oddziale artyleryi: Jerzy Piwocki przy pułku art. piesz. nr. 9 i Adolf Weisser przy tym samym pułku.

W oddziale inżynieryi mianowani podporucznikami kadeci rezerwy: Emil Kolischer przy pułku nr. 2; Ferdynand Wang, Karol Götze, Alfred Czarnomski i Alexy Biro przy pułku nr. 2, oraz Władysław Adamczyk i Zdzisław Leszczyński przy pułku nr. 1.

Jan Krzyściak mianowany podporucznikiem w oddziale sanitarnym, a Kazimierz Jagoszewski w oddziale pociągów wojennych.

— **Perichola** opera komiczna w 4 aktach z muzyką Offenbacha, daną będzie na naszej scenie d. 29 b. m. to jest we środę po raz pierwszy. Do sztuki tej Dyrekcya teatru sprawiła nowe kostjumy, a p. Dill wymalował nową dekoracyę.

— **W Akademii umiejętności** odbyło się dnia 20 grudnia posiedzenie Wydziału matematyczno-przyrodniczego; po zagajeniu tegoż przez nowowybranego dyrektora Dra Czerwiakowskiego, prof. dr. Czyrniański odczytał rozprawę, której przedmiotem była jego dawniejsza, obecnie jednak nowemi wywodami uzupełniona: «Teorya mechaniczno chemiczna oparta na ruchach wirowych niedziałek«. W dyskusyi nad tą rozprawą brali udział oprócz autora profesorowie: Kuczyński, Karliński i Skiba, których mimo danych wyjaśnień teorya powyższa w niektórych względach zadowolić nie mogła. Więcej szczegółową dyskusyę odłożono do bliższego rozpatrzenia się w pracy przez autora przedstawionej. Następnie prof. dr. Karliński wyłożył treść rozprawy nadesłanej przez prof. dr. Mertensa: «Rzecz o funkcyi oskulacyjnej Żmurki.« Obiedwie rozprawy odesłano do Komitetu redakcyjnego. — W dalszym ciągu odbyło się posiedzenie administracyjne, na którem Wydział zatwierdził trzech członków zamiejscowych, przez komisyę fizyograficzną przybranych, mianowicie: Seweryna Płachetkę dyrektora gimn. w Złoczowie, Leona Lemocha nauczyciela gimn. w Jarosławiu i Karola Trattniga oficyała przy kolei żelaznej Karola Ludwika w Przemyślu. Nakoniec profesorowie Czerwiakowski, Kuczyński i Karliński przedstawili dwóch nowych kandydatów na Członków korespondentów Akademii.

* **Rewizor Rzyha** przytrzymał Teklę Moskalową, u której znalazł zegarek kieszonkowy i sygnet w wartości około 33 zł., skradzione Józefowi Zimnemu, majstrowi szewskiemu, mieszkającemu pod l. 29 ul. Szpitalna.

† **Ks. Józef Gaganec** grecko katol. biskup w Proszowie zmarł d. 22 b. m. licząc lat 83.

— **O wybuchu Wezuwiusza** donoszą dzienniki neapolitańskie z dnia 22 b. m. co następuje: Profesor Palmieri, przełożony stacyi meteorologicznej Wezuwiusza ogłasza, że wnosząc z siły ognia dobywającego się z czeluści wulkanicznej, faktycznie rozpoczął się nowy okres wybuchowy Wezuwiusza. Dotąd wszakże trudno oznaczyć, jaki wybuch ten mieć będzie przebieg. Dnia 21 b. m. ci tylko widzieć mogli płomienie wydobywające się z krateru, którzy znajdowali się na szczycie wulkanu; następnego dnia już i z Neapolu widziano małe płomyki w pośród słupa gęstego dymu, który coraz to się zwiększał i stawał się ciemniejszy. Mieszkańcy Torre del Greco i Resiny w największym popłochu opuszczać zaczęli swe mieszkania. Grozę zwiększał silny wiatr, który dym uchodzący z wulkanu ścielił po stokach gór.

— **Największa winorośl na świecie** przywiezioną została niedawno z Kalifornii na wystawę powszechną do Filadelfii. Rosła w Monticello pod Santa Barbara, a pomimo że nie miała jeszcze 100 lat, olbrzymich dosięgła rozmiarów. W wysokości 8 stóp od ziemi łodyga główna rozdzielała się na 20 wielkich gałęzi, z których jedna miała 27 cali w obwodzie, i stanowić mogła sama dla siebie olbrzymią winorośl, gdyż jest tak wielka jak sławny krzew winny królowej Wiktoryi w Hamilton-Court, uważany za największy w Europie. Sam pień winorośli kalifornijskiej ma $5^1/_2$ stopy w obwodzie; liście jego pokrywały obszar 10.000 stóp kwadratowych. Olbrzym ten wydawał corocznie 12.000 gron winnych w przecięciu. Wywołało to wielkie zgorszenie w Ameryce, że osobliwość taką zniszczono dla dogodzenia próżności tych, którzy martwą rośliną popisać się chcieli na wystawie. Tak samo barbarzyńcy kalifornijscy niegdyś wycięli dla wystawy kilka wspaniałych i nader już dziś rzadkich drzew mamutowych.

— **Lud wiejski w Anglii**, w niektórych okolicach mianowicie, jest jeszcze niesłychanie zabobonny. Niedawno przed sądem przysięgłych w Warwickshire stawał włościanin pewien oskarżony o zamordowanie kobiety, którą uważał za bardzo szkodliwą czarownicę. Przesłuchani jako świadkowie inni z tej samej wsi włościanie jednozgodnie nietylko wyznali, że zamordowaną uważali za czarownicę, lecz nadto twierdzili, że jeszcze czternaście równie niebezpiecznych czarownic żyje w pośród nich! Sędziowie przysięgli orzekli, że oskarżony cierpi na pomięszanie zmysłów i oddali go pod nadzór lekarski.

— **Jubileusz Boccaccia** obchodzony był dnia 21 b. m. z wielką okazałością w Certaldo pod Florencyą. Z ratusza udał się pochód uroczysty ze sztandarami przez świetnie przystrojone ulice do domu, w którym się urodził Boccaccio. W pochodzie były reprezentowane stowarzyszenia literackie, artystyczne i przemysłowe całych nieledwie Włoch, szkoła normalna w Messynie, akademia umiejętności, w Palermo, wszechnica i technika w Sienie, dalej władze miast Florencyi, Certaldo, Mantajone i innych a wreszcie brali w nim udział prefekt Florencyi i komisarze akademii Della Crusca i Della Musica. Syndyk miasta Certaldo miał mowę przed domem przedwiekowego poety, poczem pochód ruszył na miejsce, gdzie ma być wzniesiony pomnik Boccaccia. Na zakończenie obchodu miał mowę profesor Carducci, którą dzienniki nazywają świetną. Scharakteryzował w niej położenie Włoch i całego ukształconego świata w czternastem stuleciu oraz upadek społeczeństwa włoskiego w tym czasie. Boccaccia postawił między Arystofanem a Molièrem, dowodząc, że ten poeta-humorysta włoski posiadał własności talentów różnorodnych, że miał coś z Cervantesa zarówno jak z Woltera, z Lafontaine'a i z Lessinga.

— **Generał broni br. Jabłoński** właściciel pułku piech. nr. 30, o którego ciężkiem zachorowaniu donosiliśmy, jak donoszą z Gradcu ma się znacznie lepiej i lekarze robią mu nadzieję zupełnego wyzdrowienia.

— **Przy budowie kamienicy** na rogu *Wienstrasse* w Wiedniu dnia 23 b. m. w południe zawaliło się rusztowanie, przyczem podmajstrzy murarski zginął na miejscu, pięciu robotników zaś ciężkie odniosło skaleczenia.

— **W skutek pęknięcia rury gazowej** na *Karolinengasse* w Wiedniu, jak donosi telegram dnia 27 b. m. wcisnął się gaz do dwóch domów i dwie osoby zadusił; dwie inne są chore.

— **Wypadek kolejowy.** Na stacyi węgierskiej Dunakesz d. 21 wieczór budnik i dozorca dworcowy przejechani zostali na śmierć przez pociąg pospieszny wiedeński z powodu własnej nieostrożności.

— **Okropny wypadek** zdarzył się d. 22 b. m. rano na dolnej Tamizie pod Gravesend. Jeden z trzech okrętów szkoły żeglarskiej, stary drewniany trzymasztowiec *Goliath* mający na pokładzie 400 młodych uczniów marynarki nagle się zapalił od przewróconej nieostrożnie lampy naftowej, i w kilka minut cały stał w ogniu. Co żyło na okręcie rzucało się z pokładu w wodę. Niektórym chłopcom powiodło się dopłynąć aż do wybrzeża, co zrobiły także dwie córki kapitana okrętu, innych zabrały przejezdne statki, wielu jednakże utonęło. Ostatnim, który opuścił pokład nieszczęśliwego okrętu był kapitan Komodor Bourchier, który mocno jest poparzony.

† **Arthur wicehrabia Laguerronière** o którego nagłym zgonie w Paryżu doniosły telegramy, urodził się był w r. 1816 ze starożytnej rodziny Dubreuil-Helion de Laguerronière a już w r. 1835 zwrócił na siebie uwagę powszechną kilkoma artykułami w legitymistycznym dzienniku *L'Avenir National*. W roku 1840 założył w Clermont dziennik na własną rękę; dziennik ten jednak prędko upadł poczem Laguerronière przeniósł się do Paryża gdzie pisywał dla kilku pism opozycyjnych. Podczas wybuchu rewolucyi lutowej mianowany został komisarzem republiki w Corrège, a wkrótce potem przez ministra spraw zewnętrznych Lamartina powołany został na sekretarza ministeryalnego. W maju otrzymawszy dymisyę znów wrócił do publicystyki, a na krótki czas przed przewrotem z d. 2 grudnia został

naczelnym redaktorem dziennika *Pays*. Po zamachu stanu wystąpił nagle z apoteozą cesarza Napoleona III. W marcu 1852 wybrany został do Ciała ustawodawczego a później do wydziału cenzury. Wtedy właśnie najczynniejszym był jako dziennikarz pisując rozgłośne artykuły do dzienników *Constitutionnel* i *Pays*, mianowicie w kwestyi wschodniej. W owych czasach napisał także officyalną broszurę «Napoleon III. i Włochy,» która zapowiadała katastrofę roku 1859, tudzież broszurę «Francya, Rzym i Włochy» (1861) o świeckiej władzy papieża. W roku 1861 mianowany został senatorem Francyi. Jako senator odznaczył się niejednokrotnie na trybunie i uważany był za jednego z najznakomitszych mowców francuskich. W roku 1868 wysłany został jako poseł do Brukselli, gdzie przeprowadził trudne rokowania o układ w sprawie belgijskich dróg żelaznych. Po upadku cesarstwa przez krótki czas był ambasadorem francuskim w Konstantynopolu, poczem usunął się zupełnie w zacisze życia prywatnego, ażeby skrycie pracować dla restauracyi Napoleonidów.

† **Br. Zygmunt Kemenyi.** Z powodu śmierci tego męża dzienniki d. 22 b. m. wyszły w żałobnej obwódce, uważając zgon Kemenyego za stratę narodową. Kemenyi urodził się w r. 1816 w Siedmiogrodzie, a w r. 1840 wydał pierwsze swe dzieło p. t. «Przyczyny klęski pod Mohaczem.» Jednocześnie prawie objął redakcyę dziennika *Erdelyi Hirado*, który stał na czele ówczesnej opozycyi. W roku 1846 wspólnie z Czengerym założył opozycyjny dziennik *Pesti Hirlap*; we dwa lata później wybrany został posłem do sejmu węgierskiego, z którym udał się w roku 1849 do Debreczynu, wszakże znaczniejszej roli nie odegrał wtedy. W roku 1855 objął redakcyę dziennika *Pesti Naplo*; w roku 1865 wybrany został z Pesztu do sejmu, lecz już w tr y lata później usunął się z widowni publicznej zupełnie.

— **Roczna produkcya rękawiczek** we Francyi wynosi 2,500.000 tuzinów par z różnej skóry i rozmaitej formy. W przecięciu kosztuje tam tuzin rękawiczek 35 do 40 franków, produkcya roczna zatem tego artykułu handlu reprezentuje wartość 100 milionów franków. Dodać wszakże należy, iż trzy czwarte wyrobów rękawiczniczych francuskich rozchodzi się za granicami Francyi Przemysł rękawiczniczy daje tam utrzymanie 90.000 osobom. Najwięcej rękawiczek robią teraz we Francyi z miękkich skórek szczurzych.

Notatki literacko-artystyczne.

✕ **Przezorna mama** Blizińskiego, utwor nie bez szczęśliwych rysów realistycznych, z błyskami trafnej, wprost z życia uchwyconej charakterystyki, jest przecież w całości swej komedyjką słabą i płaską, wcale jałową w akcyi, z zanadto oklepanym tematem i zanadto niezgrabną fakturą — aby miała prawo do dłuższego życia na deskach. Jeżeli *Przezorna Mama* mimo to żyje i uporczywie trzyma się repertoaru i afisza, to kto wie, czy nie więcej w tem zasługi aktorów niż autora? We Lwowie ratuje ją od śmierci niezawodnie dobra gra p. Dobrzańskiego, który w roli sędziego i wczoraj także szczerze ubawił publiczność, niezbyt licznie zgromadzoną w teatrze. Gdyby gra p. Dobrzańskiego była tak jednolitą i organiczną, jak szczęśliwe i prawdziwie wyborne są jej pojedyncze epizody, możnaby ją francuskim zwyczajem nazwać znakomitą »kreacyą.« Były ustępy w wczorajszej grze p. Dobrzańskiego, które prawdą, życiem i wyrazem charakterystycznym świadczyły o prawdziwym talencie, o znacznym darze obserwacyi i niepośledniej zdolności reprodukcyi artystycznej, które to dwie ostatnie zalety jak zwykle idą w parze z wyższym talentem artystycznym, tak też są jego istotnem znamieniem i koniecznym warunkiem. Gdyby te doskonałe rysy i epizody pojedyncze, któremi tak uderzał p. Dobrzański, łączyły się były w całość jednolitą, gdyby w nich była pewna nieprzerwana organiczna ciągłość — rola ta uchodzićby mogła za małe arcydziełko. P. Dobrzański wypadał jednak miejscami z roli; były chwile, w których był tylko sobą, były stępy, w których niebył już p. sędzią, ale reminiscencyą innych typów i figur. Mimo to wszystko uważamy rolę sędziego za jedną z najlepszych ról tego artysty — a że nie zbywamy jej pochwałą ryczałtową i konwencyonalną, w tem właśnie p. D. znajdzie dowód, że grę jego cenimy. W roli sędzianki występowała p. Chęcińska, aktorka bardzo młoda, zaledwie pierwsze kroki stawiająca na deskach, o której kilka razy już wspominać mieliśmy sposobność. Znać jeszcze początkowość w grze p. Chęcińskiej, ale znać także talent stanowczy i sympatyczny. Rola jeszcze jest panią artystki, a nie artystka panią roli — ale po tak krótkim czasie nie może być inaczej. P. Chęcińska zanadto jeszcze recytuje; widać, że rola jej grana tylko z pamięci, nie z istotnego przejęcia się i zrozumienia charakteru. Natomiast wiele jest już dzisiaj wdzięku w grze p. Chęcińskiej, wiele zgrabności i smaku, mimika i deklamacya choć nie zawsze jeszcze pewne i wyraziste wolne są przecież zarówno od «teatralności» w złem znaczeniu tego słowa, jak od pospolitego trywializmu Na początek to wiele, bardzo wiele, zwłaszcza przy warunkach postępu, których jeźli się nie mylimy, nie brak wcale p. Chęcińskiej.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Przemysł domowy w Galicyi.

III.

Powiat Myślenicki. We wsi Sulkowice około 100 kowali wyrabia gwoździe, które chociaż dla braku narzędzi wydoskonalonych nie zalecają się powierzchownością, wytrzymują konkurencyę z tak zwanemi maszynowemi gwoździami, od których są daleko trwalsze i silniejsze. W miasteczku Makowie, położonem u stóp Białej góry w okolicy, w której rodzi się tylko owies, wyrobił się przemysł hafciarski. Prawie w każdym domu dziewczęta haftują spodnice, szlarki różnego gatunku itp. a wyroby ich znajdują odbyt w okolicy a mianowicie w Białej, Żywcu, Wadowicach, Krakowie, Bochni, Wieliczce, Nowym Sączu itd. Liczba tych hafciarek wynosi około 200. Chociaż ich wyroby ręczne walczyć muszą z trudną konkurencyą wyrobów maszynowych, mimo to dostarczają utrzymania całym rodzinom. Dziewczęta w Makowie są bardzo zręczne więc z łatwością możnaby je nauczyć koronkowych robót. W Myślenicach kapelusznictwo zatrudnia około 30 mieszkańców, którym za materyał służy wełna pospolita z owiec górskich.

Powiat Kolbuszowski. W mieście Kolbuszowa i w Kolbuszowej dolnej trudni się szewstwem około 200 mieszkańców, tokarstwem i stolarstwem około 70, wyrabianiem pierścionków i korali szklannych około 40 a garncarstwem około 20 mieszkańców. Wszystkie gałęzie przemysłu domowego prowadzone są bez narzędzi wydoskonalonych ale przy pomocy czeladzi, co świadczy o większych rozmiarach. Wyroby obuwia niemające obecnie do zwalczenia tak jak i wyroby innych kategoryi konkurencyi produktów fabrycznych, sprzedawane bywają na targach i jarmarkach w kilkunastumiliowym okręgu wprost przez producentów albo za pośrednictwem handlarzy hurtownych. Wyroby garncarskie i tokarskie odchodzą aż na Bukowinę i do Węgier za pośrednictwem handlarzy hurtownych. Tak szewstwo jak i tokarstwo ma w Kolbuszowej wszelkie warunki rozwoju i powodzenia. Szewcy mają dobry materyał w pobliżu. gdyż w Majdanie istnieje od kilku lat jedna z najznaczniejszych garbarni galicyjskich zatrudniająca obecnie kilkudziesięciu robotników. Tokarstwo posiada także w okolicy dużo dobrego materyału a jego wyroby są bardzo poszukiwane przez kupców z Galicyi, Bukowiny i Węgier. Szkoda, że tokarze Myśleniccy nie wydoskonalają swego rzemiosła i ograniczą się głównie na wyrabianiu drobniejszych przedmiotów, jak n. p. maśniczek, łyżek, misek, kręgli, solniczek, sikawek, jaszczyków, lichtarzy kościelnych i t. d. Tokarze myśleniccy są tak biedni, że wyroby swoje sprzedawać muszą za bezcen obcym handlarzom. — W Sokołowie szewstwo zatrudnia 150 mieszkańców, garncarstwo 80 a stolarstwo 50. Wszyscy rękodzielnicy sprzedają swoje wyroby bezpośrednio konsumentom na targach w okolicy. Wyroby te chociaż wytworzone są ręczną pracą nie potrzebują walczyć z konkurencyą wyrobów fabrycznych i posiadają ustalony a wcale rozległy zakres odbytu. — W Majdanie około 50 mieszkańców oddaje się szewstwu. Wyroby sprzedawane bywają przez samych producentów a częściowo tylko przy pomocy handlarzy na targach w miejscu i w okolicy. Mają one popyt znaczny i korzystny. Jak w Kolbuszowej tak i tutaj szewstwo posiada warunki dalszego rozwoju.

Powiat krakowski. We wsi Piekary nad Wisłą wyrabiają włościanie pracą ręczną na drutach z wełny krajowej szkarpetki, pończochy, kaftaniki a po największej części czapki tak zwane magierki. Czapki te wyrabiane są w deseń z kolorem białym, czarnym, zielonym i czerwonym. Przemysł ten kwitnie także w gminie Tyniec położonej naprzeciw gminy Piekary po prawej stronie Wisły. Jakkolwiek przemysł ten nie stanowi wyłącznego zajęcia ludności, oddaje mu się ona obok zatrudnień około roli z wielką gorliwością. Nawet dzieci pilnujące bydło w polu przerabiają na drutach przygotowane na ten cel w domu nici wełniane. W Ściejowicach i Rawnej przemysł ten prowadzony jest już w mniejszych rozmiarach Wyroby tego rodzaju sprzedawane bywają za pośrednictwem handlarzy krakowskich i innych roznoszących towar po kraju. Popyt jest tak znaczny, że najczęściej o wiele przewyższa produkcyę. Magierki kolorowe są bardzo poszukiwane w Królestwie polskiem, gdzie lud używa ich do stroju świątecznego. Nie walczą one z konkurencyą wyrobów fabrycznych i przystępnemi cenami torują sobie coraz szerszy zakres odbytu Gdyby przemysłowcy zaznajomili się lepiej z praniem, przędzeniem i farbowaniem wełny, mogliby dostarczać całej okolicy kołder, dywanów i t. d. Liczba przemysłowców tej kategoryi w powiecie krakowskim nieda się dokładnie oznaczyć, ale w każdym razie wynosi kilkaset. — We wsiach Kaszów, Rączna, Olszanica i Wołowice ludność zajmuje się tkactwem. W porze zimowej włościanie tamtejsi wyrabiają z dostarczonych sobie nici płótno zgrzebne i cieńsze, a nawet płótno z nici lnianych, które gospodynie wiejskie same bielą i po części obracają na własny użytek a po części sprzedają kupcom krakowskim. Płótno to, bardzo mocne i stosowne dla potrzeb domowych ma znaczny popyt. — W Morawicy wieśniacy trudnią się wyrobem kapeluszy słomkowych. Przemysł ten doszedł do takiej doskonałości, że słomkowe kapelusze z Morawicy stanowią pożądany artykuł handlu krajowego. Kapelusze te widzieć można w sklepach w Krakowie i innych miastach. Odchodzą one nawet do Morawy.

Wiedeń, 27 grudnia. (*Tel. Gazety Lw.*) Na dzisiejszy targ bydła spędzono 1317 wołów węgierskich, 737 galicyjskich i 392 niemieckich; razem 2446 sztuk. Obrót był tak samo mdły jak w tygodniu ubiegłym, a ceny spadły prawie o ½ złr., na centnarze. Powodem tego jest fakt, że około 300 wołów besarabskich sprzedano w skutek niebezpieczeństwa zarazy tylko dla okręgu, położonego w obrębie linii. Płacono od centnara: za woły węgierskie (stajenne) 26—30½ złr., za woły galicyjskie (stajenne) 27—29 złr., za woły niemieckie 26—29 złr. a za woły besarabskie (pastewne) 23—24 złr.

* **Zakład kredytowy włościański** (*Credit-Anstalt*) ogłasza że płaci za kupon styczniowy 8 złr. a. w. od akcyi. Wypłata nastąpi od 3 stycznia w likwidaturze akcyjnej tego banku. Jak się dowiadujemy, wstawiono w zbliżonym bilansie wszystkie effekta, mające obieg giełdowy a zostające w posiadaniu zakładu, po kursach teraźniejszych; odpisano ile potrzeba od wątpliwych lub z powodu spadku wartości niedostatecznym depozytem pokrytych wierzytelności i odciągnięto wszystkie podatki i koszta. Z dochodów obrotu bieżącego wykazałaby się była jeszcze nadwyżka ćwierćmilionowa po nad sumę potrzebną do spłacenia styczniowego kuponu, gdyby nadzwyczaj niepomyślny stan industryi górniczej nie zniewolił był banku oprócz powyższej nadwyżki użyć nadto pewnej sumy z funduszu rezerwowego, który wynosi 3,563.518 złr. na odpowiednie umniejszenie książkowej wartości posiadanych przez zakład akcyi przedsiębiorstw montanistycznych, a mianowicie hamerni w Indenburgu, górnośląskiego akcyjnego towarzystwa wydobywania węgli i lotaryńskich fabryk żelaza.

OSTATNIA POCZTA.

Wybór posła na sejm krajowy, z okręgu obejmującego gminy dawniejszych powiatów Limanowa-Skrzydlna rozpisany został na dzień 16 lutego 1876. Wykaz właścicieli dóbr tabularnych, zapraszanych do wyboru posła w myśl § 14. ordynacyi podamy jutro w *Gazecie Lwowskiej*.

Od jednego z dostojników metropolitalnych lwowskich otrzymujemy następujące pismo z prośbą o umieszczenie: „W ostatnich czasach obiegała pogłoska po dziennikach krajowych i poznańskich, zapewne wzięta z *Przeglądu Lwowskiego* (zeszyt grudniowy str. 755) jakoby Stolica Apostolska postanowiła uregulować, a właściwie, jak się to słowo dalej tłumaczy i jak je pojmują inne dzienniki, znieść *konkordyę*, którą w r. 1863 unormowane zostały stosunki obrządków rzymsko- i grecko-katolickiego w Galicyi na zasadzie: *Suum cuique*. Możemy zapewnić, że pogłoska ta nie ma żadnej prawdziwej podstawy i że o zniesieniu *konkordyi* nikomu w Rzymie na myśl nie przyszło; przeciwnie *konkordya* zawsze uważać się ma za normę do traktowania wzajemnych stosunków obrządków katolickich w Galicyi ze stanowiska przepisów kościelnych według prawdziwego pojęcia o Unii: *Unio ex natura sua partes, quas unit, non destruit, sed conservat; secus non esset unio sed destructio*".

Generalny dyrektor poczt niemieckich Stephan, mianowany został mielkim mistrzem poczt. Urząd ten był dawniej dziedzicznym w rodzinie książąt Thurn-Taxis.

Marszałek Mac-Mahon powinszował Buffetowi pisemnie parlamentarnego zwycięztwa odniesionego w sprawie wniosku Grevy'ego, który jak wiadomo żądał rozłączenia sprawy zniesienia oblężenia od ustawy drukowej. W tej chwili nie ma przeto ani mowy o ustąpieniu Buffeta z gabinetu.

Thiers przyjął kandydaturę na członka senatu, ofiarowaną mu przez miasto Belfort, odmówił zaś przyjęcia tej kandydatury ze wszystkich innych departamentów.

Wedle telegramu *Timesa* powstały między Stanami Zjednoczonemi a Hiszpanią nowe zatargi, Hiszpania bowiem miała naruszyć przepisy neutralności zaciągając w Ameryce rekrutów do pułków hiszpańskich na Kubie.

W Wiedniu i Berlinie głoszą, że trzy mocarstwa zgodziły się na utworzenie komitetu z reprezentantów sześciu mocarstw, któryby czuwał nad wykonaniem reform Turcyi. *Köln. Ztg.* i *Indep. belge* donoszą w tej sprawie, że program mocarstw co do reform w Turcyi opiera się głównie na żądaniu, aby wykonanie wymaganych dla prowincyj powstańczych reform pozostawało pod stałą kontrolą wszystkich sześciu mocarstw gwarancyjnych w Konstantynopolu. „Porta — mówi on — prawdopodobnie będzie się sprzeciwiała takiej kontroli, ale jeśli mocarstwa zgodnie obstawać zechcą przy swojem żądaniu, Sułtan ostatecznie będzie musiał zgodzić się na nie, tem więcej, ile że Porta sama stworzyła precedens spowodowawszy z własnej woli interwencyę mocarstw w jednej z dawniejszych faz tej sprawy."

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ.

Wersal, 27 grudnia. Zgromadzenie narodowe uznało nagłość wniosku ustawy prasowej i załatwiło dwa pierwsze jej artykuły o karygodności wycieczek przeciw ustawom konstytucyjnym i przeciw republikańskim rządom, a dalej o kolportaży dzienników.

Paryż, 28 grudnia. Statua Napoleona I została ustawioną na kolumnie Vendome. Zgromadzenie robotników, odbyte na Montmartre, wybrało jednego robotnika jako kandydata do senatu w departamencie Sekwańskim.

Odpowiedz. redaktor **Władysław Łoziński.**

OD EKSPEDYCYI.

Do dzisiejszego numeru Gazety dołącza się **Prospekt** na wydawnictwa **Józefa Ungera**.

Przyjechali do Lwowa.
dnia 25 26 i 27 grudnia.

Hotel Angielski:

Pp. R. Bartmański z Leszczyny. — D. Łukasiewicz z Otynii. — M. Lustig z Medenic. — A. Wiktor z Załuża.

Pp. F. Csilik dr. pr. z Tarnopola. — G. Stamati z Werbuti. — W. Zieliński z Iwańczan.

Hotel Żorza.

P. M. Juriewicz z Podola.

Pp. S. hr. Michałowski z Bolestrażyc. — S. Bogdanowicz z Litatyna.

Hotel Krakowski.

Pp J. Schantz marszałak porucz ze Stryja. — E. Małuja kapitan z Zbaraża. — W. Krzyżanowski z Liska.

Hotel Kuhna.

Pp. W. Kniaziołucki not. z Rohatyna.

Hotel Podolski:

P. M. Szwedzicki c. k. sędzia powiatowy z Uhnowa.

Odjechali ze Lwowa.
dnia 26 i 27 grudnia.

Pp. K. Holzinger rotm. do Żółkwi. — J. Konacevics porucz. do Kołomyi.

Pp W. Wawrausch dr. pr. do Rzeszowa. — M. Lustig do Medenic. — A. Sozański do Sambora.

Spostrzeżenia meteorologiczne
z dnia 27 grudnia 1875

Barometr 733·98mm. Psychrometr suchy — 0·4°C. Psychrometr wilgotny — 0.4°C. Prężność pary 4·0 mm. Wilgoć 90%. Zachmurzenie 10. Wiatr NW2. Ozon 8. Opad w mm. z ostatnich 24 godzin. — Temperatura powietrza 0.3°R.

Barometr idzie w górę.

z dnia 28 grudnia 1875.

Barometr 739·53 mm. Psychrometr suchy — 6·2°C. Psychrometr wilgotny — 6·5°C. — Prężność pary 2 6. mm. Wilgoć 93%. Zachmurzenie 10. Wiatr NW2. Ozon 11. Opad w mm. z ostatnich 24 godzin. Temperatura powietrza — 5·0 °Rm.

Barometr idzie w górę.

Pociągi kolejowe.

Odchodzą ze Lwowa.

Do Krakowa: rano o godzinie 5. (pociąg czysto osobowy); po południu o godzinie 5. min. 5 (pociąg mięszany); w nocy o godzinie 11. min. 25 (pociąg pospieszny); rano o godzinie 6. min 35 (pociąg lokalny).

Do Podwołoczysk: (z głównego dworca): rano o godz. 6. min. 20 (pociąg pospieszny); w południe o godz. 12. min. 5. (pociąg mięszany). w nocy o godz. 10. min. 57 (pociąg osobowy)

Do Czerniowiec: rano o godz. 6. min. 50 (pociąg pospieszny); w południe o godz. 12. min. 50 (pociąg mięszany); w nocy o godz. 11. min. 48, (pociąg mięszany);

Cennik lwowskiej izby handlow. i przemysł.

Lwów, dnia 27 grudnia 1875.

	płacą		żądają	
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę.	złr.	ct.	złr.	ct.
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m.k.	207	—	209	—
Kol. lwow.-czer.-jas. „ 200 „ „	137	—	139	—
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a.	244	—	246	50
Banku kredyt. gal. „ 200 „ „	218	—	220	—
(z kupon.)				
2. Listy zast. za 100 zł.				
Tow. kredy. galic. 5% w. a.	85	70	86	40
„ „ 4% „	79	50	80	75
„ „ 5% okresow.	85	70	86	40
Banku hyp. galic. 6% w. a.	91	—	91	75
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włośc. po 6% w.a.	99	50	101	—
Ogóln. roln. kred. Zakł. dla Gal. i Bukow. 6% los. w 15 lat.	90	30	91	35
Tow. kr. m. 6% w. a w 15 lat	92	—	92	75
„ „ „ „ w 30 „	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5% m.k.	86	10	86	85
Pożyczki kraj. z r. 1873 po 6% w.a.	92	—	93	—
(oprócz kupona bieżącego.)				
5. Losy.				
Miasta Krakowa	14	50	16	—
„ Stanisławowa	17	—	19	—
6. Monety.				
Dukat Holenderski	5	17	5	27
Dukat Cesarski	5	26	5	36
Napoleond'or	9	6	9	15
Pół imperyał	9	15	9	30
Rubel rossyjski srebrny	1	58	1	68
„ „ papierowy	1	48¾	1	50
Pruskie bilety kasowe	1	68	1	69½
Srebro	105	50	107	25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 23 grudnia 1875.

	płacą.	żądaj.
1. Dług Państwa		
Jednolity dług Państwa w banknot.	69.35	69.45
„ „ „ w srebrze	73.75	73.85
Losy z roku 1839 całe	242.—	244.—
„ „ 1839 piąta część	235.50	236.50
„ „ 1854 po 250 złr. 4%	107.—	107.50
„ „ 1860 po 500 złr. 5%	111.80	112.—
„ „ 1860 po 100 złr. 5%	117.75	118.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	133.—	133.25
Renty Como po 42 lir. austr.	21.75	22.25
2 Obligacye indemn. 5% za **100** zł.		
Czech	101.—	—.—
Bukowiny	84.—	84.50
Galicyi	85.50	86.—
Niższej Austryi	99.50	—.—
Siedmiogrodu	79.25	79.75
Węgier	79.25	79.60
3. Akcye		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł. 120.	94.75	95.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	205.20	205.40
Niższo austr. tow. eskomp. po 500 zł.	—.—	—.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	241.	—.—
Gal. banku handl. i prz. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Gal. zakł. kredyt. ziemsk. à 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego	921.—	922.—
Kol. naddniest. à 200 zł. w sreb.	—.—	—.—
Austr. tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	344.—	345.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	172.50	173.—
Kol. Preszów-Tarn. (w. c.) à 200 zł. w sr.	—.—	—.—
Półn. kolei po 1000 zł.	1790.—	1795.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	207.50	208.—
Lwow. czern. kolej po 200 zł. w. a. w sr.	138.—	138.50
Tow. kol. żel. państ. po 200 zł. m. k.	304.—	305.—
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	112.50	113.—
I. Kol. węg. gal. à 200 zł. w sr.	99 50	100.—
4. Listy zast. losowane		
Powsz. austr. zakł. kred ziem. 5% w sr.	100.—	100.50
Gal. zakł. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6%	93.—	93.50
„ „ „ „ „ „ w 20 „ 7%	100.—	—.—
„ „ „ „ „ „ w 36 „ 5½	92.50	92 75
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	79.—	—.—
„ „ „ po 5%	86.25	—.—
Gal. banku hipot. po 6%	90.60	90.80
Gal. zakł. kred. włość. po 6%	100.50	—.—
Tow. kred. miejs. lw. w 15 l. wyl. po 6%	91.—	91.50
„ „ „ „ 30 „ 6%	—.—	—.—
Bank narod. po 5%	.—	—.—
Węg. tow. ziem. po 5½%	85.10	85 30
„ „ „ po 5%	93.50	94.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta à 300 zł. 5% w. a.	72.40	72 70
Kol. naddniestr. à 500 zł. 5% w. a.	21.—	21.25
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz). à 300 zł. 5% w srebr.	—.—	—.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	100.—	100.50
„ „ „ 100 zł. w. a.	95.50	—.—
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5%	98.—	99.—
„ „ „ „ II. emisyi	96.75	97 25
„ „ „ „ III. „	94.75	95.25
Kol. lwow.-czer. jas. III. emis. à 300 zł. 5% w srebrze	78.75	79 25
Węg. gal. kol. à 200 zł. 5% w srebrze	70.50	71.—
6. Losy.		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	167.25	167.75
Ciarego po 40 zł. m. k.	28.25	28.75
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	94.50	95.—
Keglevicha po 10. zł. m. k.	14.—	14.50
Losy miasta Krakowa	14.75	15.25
Pożyczka miasta Budy po 40 w. a.	28.—	28 50
Palfiego po 40 zł. m. k.	26.50	27.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.60	14.—
Salma po 40 zł. m. k	38.50	39 —
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.50	30.50
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	17.75	18.25
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	113.50	—.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	63.—	64.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.50	23.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	22.25	22.75
Weksle (na 3 miesięcy)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	94.40	94.50
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	95.—	95.10
Berlin za 100 mark n. p.w.	—.—	—.—
Frankfurt 100 Mark. p.	55.50	55.55
Hamburg za 100 M. B.	55.50	55 55
Londyn za 10 ft. szt.	113.40	112.55
Paryż za 100 fr.	45.05	45.10
Kurs złota.		
Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.34.50	5.35.—
Korona	—.—	—.—
20-frankówka	9.09.—	9.10.—
Rossyjski imperał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	106.29	106.35

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

27 grudnia 1875.

	złr.	ct.
Jednolity dług Państwa w banknotach	69	40
„ „ „ w srebrze	73	80
Losy pożyczki z roku 1860	112	—
Akcye banku wiedeńskiego	919	—
„ „ kredytowego	203	30
Londyn 10 fnt. szterlingów	113	05
Srebro	105	—
Napoleond'or	9	07
Dukat cesarski men.	5	31½
100 Marek	56	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

(5187 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 25548. Na mocy reskryptu wysokiego c. k. ministerstwa handlu z dnia 20 listopada b. r. l. 29356 zamienia się z dniem 1 stycznia 1876 poczty osobowe Rzeszów-Krosno na jazdy pospieszne nowego systemu bez konwoju konduktorów, przyczem tylko ta zmiana nastąpi, że podróżni mogą zająć wszystkie miejsca w wozie za zniżoną opłatą 35 centów od osoby i jednej mili.

Co się niniejszem do powszechnej po daje wiadomości.

Lwów dnia 15 grudnia 1875.

(5230 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 26521. Z dniem 1 Stycznia 1876 przystąpiła także Francya do ogólnego związku pocztowego.

Skutkiem tego zastosowane będą od 1 Stycznia 1876 postanowienia Berneńskiego traktatu pocztowego i odnośne regulamina jakoteż zniżone opłaty, obwieszczone pod dniem 27 Czerwca b. r. l 13749 także i do Francyi.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów dnia 24 grudnia 1875.

(5165) **Obwieszczenie**

L. 13136/75. C. k. miejsko-deleg. Sąd powiatowy w Stanisławowie podaje do wiadomości, że miejscowe dochodzenia w przedmiocie zakładania księgi gruntowej w gminie katastralnej Zagwóźdź, dnia 3 stycznia 1876 rozpocznie.

Każdy mający prawny interes w zbadaniu stosunków posiadania, może więc zgłosić się i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Stanisławów 15 grudnia 1875.

(5222) **Obwieszczenie.**

L 6087. C. k. Sąd powiatowy zawiadamia, że dnia 14 stycznia 1876 rozpocznie dochodzenia miejscowe celem założenia księgi hipotecznej dla gminy Janówka.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

C. k. Sąd powiatowy.

Rożniatów dnia 18 grudnia 1875.

(5204 1—3) **Konkurs.**

L. 6502. Przy oddziale rachunkowym sądu krajowego wyższego krakowskiego opróżnioną została posada rewidenta a względnie oficyała lub asystenta z płacami systemizowanemi.

Podania o tę posadę, opatrzone dowodami należytego uzdolnienia i dokładnej znajomości języka polskiego wnosić należy w drodze przepisanej do Prezydyum sądu krajowego wyższego krakowskiego w terminie 14 dni od dnia trzeciego ogłoszenia konkursu w gazecie lwowskiej.

Prezydyum sądu krajowego wyższego.

Kraków 20 grudnia 1875.

(5201 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 4461. W celu zaspokojenia wierzytelności Leona Fischera w kwotach 51 zł. 3 zł. 60 ct. 5 zł. i 2 zł. z pn. przedsięwziętą zostanie w tutejszym sądzie publiczna przymusowa sprzedaż zastawnie opisanego i w protokole z dnia 6 maja 1875 do l. 2937 na 174 zł. oszacowanego gospodarstwa gruntowego pod l. k. 132 rep. 216 w Skwarzawie nowej położonego do dłużnika Iwasia Szawła należącego w trzech terminach t. j 11 stycznia 1876 16 lutego 1876 21 marca 1876 o godz. 10 rano. Cena wywołania 174 zł. wadyum 17 zł. 40 ct. Bliższe warunki tudzież protokoła zastawnego opisu i oszacowania przejrzeć można w registraturze tutejszego Sądu

Żółkiew dnia 8 listopada 1875.

Kundmachung.

Z. 25548. Im Grunde hohen Handels-Ministerial-Erlasses vom 20 November 1875, Z, 29356 wird von 1 Jänner 1876 angefangen die Personenpost Rzeszów-Krosno in eine Eilfahrt neuen Systems ohne Conducteurs-Begleitung umgewandelt, wobei bloß die Aenderung eintritt, daß die Reisenden sämmtliche Sitze im Wagen gegen die ermässigten Preise von 35 kr. per Person und Meile einnehmen können.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg am 15 Dezember 1875.

Kundmachung.

Z. 26521. Frankreich ist vom 1 Jänner 1876 an dem allgemeinen Postvereins-Vertrage beigetreten.

Dem zufolge finden von diesem Zeitpunkte ab die Bestimmungen des Berner Postvertrags und des hiezu erflossenen Reglements so wie auch die mit der h. o. Kundmachung vom 27 Juni l. Js. Z. 13749 bekannt gegebenen Taxen auch auf Frankreich ihre Anwendung.

Was zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg am 24 Dezember 1875.

(5193 1—3) **Edykt.**

L. 27257. C. k. Sąd krajowy w Krakowie czyni niniejszem wiadomo, iż w skutek podania Ks Józefa Krause de pres. 16 listopada 1875 L. 27257 zarządza postępowanie amortyzacyjne względem zagubionej książeczki kasy wkładkowej galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego (Galizische Boden Credit-Anstalt) w Krakowie Nr 137 tom I str. 137 na wkładkę 110 zł a. w opiewającej, i na imię ks. Józefa Krause wystawionej i wzywa możliwego posiadacza takowej, aby posiadanie swoje tem pewniej w tutejszym c. k. Sądzie w przeciągu sześciu miesięcy zgłosił, ile że w przeciwnym razie książeczka ta za nieistniejącą uznaną zostanie.

Kraków dnia 26 listopada 1875.

5208 1—3) **Edykt.**

L. 6515. C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu ogłasza, iż równocześnie poleca się c. k. urzędowi depozytowemu, aby złożoną przez c. k. komisyę wykupna gruntów pod kolej w Tarnowie kwotę 86 złr. w. a. t. j. ośmdziesiąt złotych walutą austr. przyjętą pod art. przychodów 4 i 5, przechował na rzecz małoletniego Franciszka Wojtyły tudzież wierzycieli hipotecznych odstąpionego kawałka gruntu w przestrzeni 172 kwadr. sążni pod kolej Tarnowsko-Leluchowską z obszaru 6/192 części, t. j. z części B. części IX. dóbr Zawada z zastrzeżeniem iż Franciszek Wojtyła stosownie do ustępu I. II. III. umowy z dnia 29 listopada 1875 wówczas będzie mógł podnieść tę sumę z depozytu jak wykaże, że przestrzeń gruntu pod kolej odstąpiona jest wolną od ciężarów hipotecznych które to zastrzenie w księgach depozytowych zanotować należy. O czem się uwiadamia niewiadomych z miejsca pobytu i życia wierzycieli hipotecznych jako to: spadkobierców Antoniego Kaweckiego, dalej Józefa i Wincentego Rzuchowskich, Jana Wielechowskiego, Józefa Mąkulskiego, Joannę Kowalską, Michała Groblewskiego, Antoniego Putczyńskiego, Filipa Brachla, Piotra Handemanna, Filipa Putza, Filipa Laubacha, rodziców i rodzeństwo Piotra Bösbiera, Helenę Piątkowską, Marcyannę Popławską, Mikołaja Mücka przez kuratora w osobie adw. dr. Bersona z podstawieniem adw. dr. Jarosza ustanowionego i przez edykt.

C. k. Sąd obwodowy

Nowy Sącz 15 grudnia 1875.

(5206) **Obwieszczenie.**

L. 19280. Samborski c. k Sąd obwodowy dla spraw handlowych podaje do wiadomości, że w roku 1876 wpisy do rejestrów spółek zarobkowych i gospodarczych w dzienniku urzędowym „Gazety lwowskiej" zaś wpisy do rejestrów handlowych w dzienniku urzędowym tak „Gazety lwowskiej" jako też „Gazety wiedeńskiej" ogłaszane będą.

Sambor dnia 14 grudnia 1875.

(5189) **Edykt.**

L. 9756. C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia Reginę Lipanowiczową z miejsca pobytu niewiadomą, że kuratorem dla niej adw. dra Mijakowskiego ze zastępstwem przez adw. dra. Billeta z przyczyny wniesionego przeciw niej przez Aleksandrę i Teofila Mironowiczów, Euzebiusza i Eugenię Kowalskich pozwu o wykreślenie sumy 80 zł. m. k. ze stanu biernego dóbr Obelnicy ustanowiono, że przeto jej rzeczą będzie, ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielić lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Złoczów dnia 11 grudnia 1875.

(5190 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 9999. C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu rozpisuje wykonując odezwę c. k. Sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 29 września 1875 l. 13815 w sprawie egzekucyjnej Abrahama Chanelesa przeciw leżącej masie spadkowej Izraela Spatza o 200 zł. z pn publiczną sprzedaż realności pod l. k. 18 w Dobromilu położonej w trzech na dzień 21 stycznia, 25 lutego i 31 marca 1876 o godzinie 10 rano wyznaczonych terminach ustanawiając cenę wywołania 1200 zł. a. w wadyum na 120 zł. Realność przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny a przy trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Dalsze warunki licytacyjne mogą być przejrzane w registraturze sądowej.

Dobromil dnia 27 listopada 1875.

(5199 1—3) **Edykt.**

L. 7950. C. k. Sąd powiatowy w Wojniłowie uwiadamia, że dnia 1 lutego 2 marca i 4 kwietnia 1876 zawsze o 9 godzinie rano odbędzie się w Sądzie publiczna sprzedaż realności pod l. 84 w Czerniowie Mikołaja Rzeznika czyli Tracz własnej na zaspokojenie pretensyi zakładu włościańskiego w kwocie 137 zł 27 ct. w. a. z przynależytościami pod warunkami, które w tutejszej registraturze przejrzane być mogą.

Wojniłów dnia 16 września 1875.

(5200 1—3) **Edykt.**

L 7952. C k Sąd powiatowy w Wojniłowie uwiadamia, że dnia 17 lutego, 2 marca i 20 kwietnia 1876 zawsze o 9 godzinie rano odbędzie się w Sądzie publiczna licytacya realności pod l. cons. 65 w Czerniowie Michała Potapów własnej na zaspokojenie pretensyi zakładu włościańskiego w kwocie 239 zł. 80 ct. a. w. z przynależytościami pod warunkami, które w tutejszej registraturze przejrzane być mogą.

Wojniłów dnia 16 września 1875.

(5146 1—3) **Edykt.**

L. 10663 cyw. C. k. Sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Złoczowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Napoleoną Janiszewskiego, że na proebę p. Władysławy Wilczek, de praes. 4 grudnia 1875 do L. 10663 równoczesną uchwałą przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 1090 złr. a. w. z pn. wydany został; gdy pozwany z miejsca pobytu jest niewiadomym, przeto c. k. Sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępywania w niniejszej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowił kuratorem tutejszego p adw. dra Heynego, z dodaniem mu na zastępcę p. adwokata dra Billeta. Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby się do ustanowionego kuratora zgłosił i jemu swe środki obronne podał, lub innego obrońcę wybrał i o tem Sądowi doniósł, w ogóle wszystkich możebnych do swej obrony środków prawnych użył, gdyż w przeciwnym razie wynikłe złe skutki sobie samemu będzie musiał przypisać.

Złoczów 11 grudnia 1875.

(5177 1—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

L. 3347. C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w sumie 401 złr. 27 cnt. a. w. z przynależytościami, odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod L. kons. 48/126 w Wojkowicach położonej, własnością sukcesorów ś. p. Wawrzyńca Gindosza będąca, ciała tabularnego nie stanowiącej, w trzech terminach: na dniu 26 stycznia, 23 lutego i 15 marca 1876, każdym razem o godzinie 10 w Sądzie tutejszym.

Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkową 900 złr. a. w.

Wadyum wynosi 90 złr. a. w.

Resztę warunków i akt zastawniczego opisania realności przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Sądowa Wisznia 10 sierpnia 1875.

(5225) **Obwieszczenie.**

L. 9594. Komisya hipoteczna przy c. k. Sądzie powiatowym delegowanym S. II we Lwowie urzędująca zawiadamia, iż dnia 10 stycznia 1876 aż do dnia 24 stycznia 1876 w godzinach urzędowych złożone będą w kancelaryi c. k. naczelnika tegoż Sądu do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania wraz z prostowanemi wpisami, kopijami map katastralnych i protokołami parcelowemi, tudzież protokoła dochodzeń dotyczących posiadłości, w obrębie gminy Krzywczyce leżących.

Równocześnie wyznacza się termin na dzień 25 stycznia 1876 o godzinie 9 rano do zgłoszenia zarzutów przeciw prawdziwości arkuszów posiadania.

O tem zawiadamia się strony z tym dodatkiem, iż każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne znna.

C. k. miejsko-deleg. Sąd powiatowy S. II.

Lwów d. 19 grudnia 1875.

(5114 1—3) **Edykt.**

L. 10335. Uchwałą złoczowskiego c. k. Sądu obwodowego z 20 listopada 1875 l. 10041 uznano Antoniego Bieleckiego z Potoka marnotrawcą,

Kuratorem dlań ustanawia się Onufrego Cieciurę. C. k. Sąd powiatowy.

Brzeżany 1 grudnia 1875.

(5066 1—3) **Edykt.**

L. 11278. C. k. Sąd powiatowy w Stryju uwiadamia niniejszem niewiadomą z miejsca pobytu p. Maryę Zalewską, że w sprawie egzekucyjnej p. Petroneli Rotter przeciw niej o 420 złr. a. w. z pn. dla niemożności doręczenia jej uchwał, kuratorem W. p. adw. Błońskiego w Stryju ustanowiono i temuż uchwałę tyczącą się oszacowania realności 46 m. w Stryju doręczono.

Stryj dnia 8 grudnia 1875.

(5194 1—3) **Edikt.**

Z. 14791. Vom Stanislauer k. k. Kreisgerichte wird den, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Personen als:

1 den Erben des verstorbenen Romuald, Michael z. N. Szawłowski, 2 Thadeus Myslowski, 3 Adalbert Popiel, 4 Julia de Popiel Jaworska, 5 Chane Schwarzfeld, 6 Dr. Ignac Buberle, 7 Salamon Seinfeld, 8 Aba Herzmann, 9 Samuel Schönfeld, 10 Benjamin Schwarzfeld, 11 Jakob Weisshaus, 12 J. Baran, 13 Taube Schwarzfeld u. 14 Leib Leibel — allen als Hypothekargläubigern der in Stanislau sub Nr. Cons. 13 gelegenen Meschulim Schwarzfeld'schen Realität — bekannt gegeben, daß denselben zu ihrer Vertretung bei der Vorrechtsaustragung und Liquidirung der ob dieser Realität haftenden Hypothekarforderungen, bei der dazu auf den 30 März 1876 um 4 Uhr Nachm. hiergerichts anberäumten Tagfahrt, der H. Adt. Dr. Szydłowski mit Substituirung des H. Adt. Dr. Dwernicki zum Curator bestellt worden ist.

Stanislau 27 November 1875.

(5219 1—3) **Edykt.**

L. 16397. C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekt nowych ksiąg gruntowych dla gmin katastralnych Gorlice i Stróżówka, w okręgu c. k. Sądu powiatowego w Gorlicach według ustawy krajowej z dnia 20 marca 1874 Nr. 29 Dz. rozporządzeń krajowych wygotowany, za nowe księgi gruntowe dla tychże gmin, poczynając od dnia 1 stycznia 1876 uważanym będzie, że od tegoż dnia wolno jest przejrzeć te nowe księgi w c. k. Sądzie powiatowym w Gorlicach i że od tegoż dnia nowe prawa własności, zastawu czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości do księgi gruntowej wpisanych, nie inaczej jak przez wniesienie do nowej księgi gruntowej może być nabyte, ograniczone, przeniesione, lub wykreślone.

Zarządzając dalsze postępowanie w celu ustalenia tego projektu ksiąg hipotecznych, c. k. Sąd krajowy wyższy wzywa:

a) tych wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa przed otwarciem tych nowych ksiąg nabytego, chcieli uzyskać jako zmianę wpisów odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy czyby ta zmiana dotyczyła dopisania, odpisania lub przepisania, czy sprostowania w oznaczeniu nieruchomości, czy połączenia ciał hipotecznych a w ogóle w jakibądź sposób nastąpić miała,

b) tych wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg hipotecznych nabyli, do której z tych nieruchomości lub do jej części, jakie prawa zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego u przymiotnione, o ile te prawa jako do dawniejszego stanu biernego należące wpisane być miały, a jednak przy założeniu nowej księgi gruntowej wpisane nie zostały, aby z swemi prawami zgłosili się do c. k. Sądu powiatowego w Gorlicach aż do dnia 1 stycznia 1877, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania pretensyi przeciw osobom trzecim, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowej księdze hipotecznej zamieszczonych, a nie zaprzeczonych w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się przytem, że przeciw zaniedbaniu tego terminu nie ma miejsca przywrócenie do pierwszego stanu, że przedłużenie tego terminu dla pojedyńczych stron jest niedopuszczalne i że nawet chociażby prawo mające być zgłoszonem było już zamieszczonem w dawniejszej księdze hipotecznej, w miejsce której nowa księga wstępuje albo z jakiej rezolucyi sądowej było widoczne, albo chociażby strona wniesło podanie lub przed Sąd już wytoczyła spór o uzyskanie tego prawa, nie uwalnia to nikogo od obowiązku zgłoszenia się w przepisanym terminie ze swemi roszczeniami.

Kraków dnia 11 grudnia 1875.

(5059 3—3) **Edykt.**

L. 29366. W sprawie wekslowej E. Baeta przeciwko Samuelowi Brünerowi z miejsca pobytu nieznanemu pto. 582 złr. 95 ct. w. a. z pn. ustanowiono dla Samuela Brünera kuratora w osobie adw. Dra. Blatteisa z substytucyą adw. dra Rosenblatta i do rąk kuratora nakaz zapłaty sumy wekslowej 582 złr. 95 ct. w. a. wydano, oczem się Samuela Brünera z poleceniem aby się celem strzeżenia praw swych z kuratorem swym porozumiał, zawiadamia.

Kraków dnia 10 grudnia 1875.

(5169 2—3) **Edykt.**

L. 6203. C. k. Sąd powiatowy w Kętach wyznacza do egzekucyjnej licytacyi, do Józefa Skoczylasa należących części połowy realności w Kozach pod L. k. 20 położonej, 3 termina, a mianowicie: na dzień 24 stycznia, 21 lutego i 20 marca 1876, każdym razem o godzinie 10ej rano w sali sądowej w Kętach.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa w ilości 559 złr. 54 cnt.

Kuratorem dla niewiadomych interesentów ustanowiono dr. Jana Markla z Kęt.

Protokoły zastawniczego opisania i oszacowania, tudzież warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej

Kęty 10 grudnia 1875.

(5166 2—3) **Ogłoszenie.**

L 6712. C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany w Złoczowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w skutek odezwy c. k. Sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 9 października 1875 do L. 8487 odbędzie się w tutejszym Sądzie, celem zaspokojenia przez Abischa Garfunkla przeciw Matwijowi Jaworskiemu wywalczonej sumy wekslowej 150 złr. w. a. wraz z przynależytościami, publiczna przymusowa sprzedaż realności pod L. k. 31 na Folwarkach położonej, Matwija Jaworskiego własnej, w trzech terminach, a to dnia 24 lutego i 16 marca 1876 za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 5 kwietnia 1876 o godzinie 10 przed południem i poniżej tejże ceny.

Cenę wywołania stanowi wartość powyższej realności w kwocie 560 złr. a. w., zaś wadyum 10%. Najwięcej dający musi objąć na realności ciążące długi, o ile wystarczy cena kupna, jeżeli wierzyciele nie zechcą przyjąć swe pieniądze przed przewidzianem wypowiedzeniem.

Bliższe warunki wolno chęć mającemu kupienia w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć

Złoczów dnia 15 listopada 1875.

(5176 2—3) **Edykt.**

L 7158 cyw C. k. Sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na prośbę egzekucyę prowadzącego skarbu arcybiskupstwa obrz. łac. lwowskiego, jako dzierżyciela dóbr stołowych Kozłowa i Taurowa z przyległościami, zastąpionego przez p. Juliana Błahowskiego, na zaspokojenie wywalczonego wyrokiem z dnia 14 grudnia 1869 L. 4677 wynagrodzenia szkody w kwocie 456 złr. 12 cnt. a. w. z pn. przymusowa sprzedaż gruntów rustykalnych, solidarnych egzekutów Maćka Humennego i Stacha Zapotocznego w Taurowie, ciał tabularnych nie stanowiących, a to: gruntu pod N. rep. 32 Maćka Humennego, w podanej objętości 5 morgów, 100 sążni, wartości szacunkowej 420 złr. w. a., i gruntu pod N. rep. 41 Stacha Zapotocznego, w podanej objętości 4 morgów, 24 sążni, wartości szacunkowej 370 złr. w. a., pod następującemi warunkami dozwoloną została:

1. Do licytacyi wyznacza się termina w dniu 10 stycznia, 10 lutego i 9 marca 1876, każdym razem o godzinie 9 przed południem w c. k. Sądzie powiatowym w Kozowie.
2. Wartość szacunkowa tych gruntów stanowi cenę wywołania takowych.
3. Grunta te będą pojedyńczo wywoływane i sprzedawane.
4. Chęć kupienia mający obowiązany jest 10% wadyum do rąk c. k. komisyi licytacyjnej w gotówce złożyć.
5. Grunta te przy pierwszym i drugim terminie tylko powyżej lub za cenę szacunkową, a przy trzecim i poniżej takowej sprzedane być mogą.
6. Nabywca obowiązany będzie zaraz po odebraniu potwierdzenia aktu licytacyjnego całkowitą cenę kupna, do której i wadyum wliczone będzie, do depozytu tutejszego złożyć w gotówce.
7. Reszta warunków licytacyjnych oraz protokoła zastawniczego opisania i oszacowania tych gruntów, każdego czasu w registraturze Sądu tutejszego w zwykłych godzinach urzędowych przejrzane być mogą.

Kozłowa dnia 10 grudnia 1875.

(5182 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 15190. C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że na rok 1876 wszelkie ogłoszenia do-

(5131 2—3) **Edykt.**

L. 5386 cyw. C. k. Sąd powiatowy w Brzesku podaje do powszechnej wiadomości, że na d. 28 stycznia, 27 lutego i 28 marca 1876, każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się w tymże Sądzie, celem zaspokojenia pretensyi p. Mojżesza Krautora w kwocie 38 złr. w. a. z pn., przymusowa publiczna sprzedaż realności Wincentego Miskiewicza, pod Nr. k. 68 w Maszkienicach położonej.

Cena wywołania wynosi 1050 złr. a. w.

Akt opisania, oszacowania, tudzież warunki licytacyjne przejrzeć można w tutejszej registraturze sądowej.

Brzesko 30 listopada 1875.

tyczące tak wpisów do rejestrów handlowych, jakoteż wpisów do rejestrów spółek zarobkowych i gospodarczych, umieszczać będzie a to pierwsze w dziennikach rządowych „Gazeta Lwowska" i „Gazeta Wiedeńska", drugie zaś tylko w dzienniku rządowym „Gazeta Lwowska".

Tarnopol dnia 17 grudnia 1875.

(5050 2—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

L. 3524. C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w sumie 937 złr. 76 cnt. a. w. z pn., odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod L. k. 16 w Wojkowicach położonej, własności Tomasza Burysz, ciała tabularnego nie stanowiącej, w trzech terminach na dniu 12 stycznia, 9 lutego i 15 marca 1876, każdym razem o godzinie 10 przed południem w Sądzie tutejszym.

Za cenę wywołania stanowi się sumę szacunkową 325 złr. a. w.

Wadyum wynosi kwotę 32 złr. a. w.

Resztę warunków licytacyi i akt zastawniczego opisania realności, przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Sądowa Wisznia 20 sierpnia 1875.

(5129 3—3) **Edykt.**

L. 29269. Uchwałą z dnia 30 paźdz. 1875 L. 23662, postanowił c. k. Sąd krajowy w Krakowie cenę kupna w kwocie 5100 złr. a. w. w depozycie tutejszego Sądu złożoną, a z sprzedaży sum 5000 duk. i 3000 duk. w stanie biernym dóbr Łużna, na rzecz Julii z Jaźwińskich Skrzyńskiej intabulowanych, pochodzącą, przyznać na własność i wydać p. Antoniemu Wimmerowi, jako prawonabywcy wierzytelności na pierwszych czterech miejscach w tabeli płatniczej z d. 9go grudnia 1869 L. 17071, ustanawiającej porządek wypłaty tej sumy, kollokowanych.

Gdy uchwała ta wierzycielom Zofii Domagalskiej, Mirli Salzer, N. Freudenreichowi, Izaakowi Kellerowi i Augustowi Tranta z powodu niewiadomego miejsca pobytu tychże doręczoną być nie mogła, przeto zawiadamia się ich niniejszym edyktem o tej uchwale z tem, iż do zastępowania ich kuratorem p. adwokat dr. Lisowski ustanowiony został i temuż wspomnioną uchwałę doręczono.

Kraków 10 grudnia 1875.

(5137 3—3) **Edykt.**

L. 63184. C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Maurycy Lazarus wniósł przeciw Petroneli Wendycz o extabulacyę sumy 160 złr. 36 ct. w. a. ze stanu biernego realności l. 451 1/4 we Lwowie pod dniem 29 listopada 1875 l. 63184 pozew, i o pomoc sądową prosił.

Ponieważ miejsce pobytu i życie Petroneli Wendycz i jej ewentualnych spadkobierców i prawonabywców nie jest wiadome, a zatem c. k. Sąd krajowy do zastępowania i na ich własny koszt i szkodę tutejszego pana adw. Dra Kuczkiewicza z zastępstwem p. adw. Dra Goldberga kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy Sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i Sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów dnia 3 grudnia 1875.

(5164 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 2012, Prezydyum c. k. Sądu obwodowego w Złoczowie ogłasza odnośnie do obwieszczenia z 6 grudnia 1875 L. 1827 że Jego Excellencya Prezydent c. k. wyższego Sądu krajowego zamianował reskryptem z dnia 18. grudnia 1875 L. 10148 radcę Leopolda Szymonowicza na piątego zastępcę przewodniczącego, dla pierwszej w tutejszym c. k. Sądzie obwodowym z dniem 3 lutego 1876 rozpocząć się mającej kadencyi Sądu przysięgłych.

Złoczów dnia 19 grudnia 1875.

(5173 3—3) **Edykt.**

Nr. 23427. C. k. wyższy Sąd lwowski podaje w myśl §. 14. i 20. ustawy z dnia 25 lipca 1871 Nr. 96 Dz. u. p. do wiadomości powszechnej, iż termin celem oznajmienia praw i pretensyi z powodów zamierzonego utworzenia nowego ciała tabularnego dla 5. stajen skarbowych niegdyś wojskowych w Budzanowie a mianowicie dla stajni I. pod l. parc kat. 631 dalej dla stajni Nr. II pod l. 592, dla stajni Nr. III. pod l. parc. 531, dla stajni Nr. IV, po l. parc. kat. 147, nakoniec dla stajni Nr. V. pod l. parc. kat. 38 pierwszym tusądowym edyktem z dnia 20 kwietnia 1875 l. 8052 wyznaczony minął. Wzywa przeto niniejszem wszystkich którzy z przyczyny uskutecznionych wpisów odnoszących się do wspomnianych ciał tabularnych lub z powodu porządku owych wpisów hipotecznych za pokrzywdzonych się uważają, by zarzuty swe do końca lutego 1876 włącznie w c. k. Sądzie powiatowym Budzynowskim wnieśli, w przeciwnym bowiem razie rzeczone wpisy moc wpisów księgi gruntowej osiągną.

Restytucya lub przedłużenie terminu powyższego miejsca nie ma.

Lwów dnia 16 listopada 1875.

(5127 3—3) **Edikt.**

Z. 24967. Vom k. k. Landesgerichte in Krakau wird hiemit bekannt gemacht, daß in der Exekutionssache des Stanislaus Krzemień gegen Martin und Franziska Olman pto. 200 fl. ö. W. s. Ng. behufs Zustellung der in dieser Exekutionsangelegenheit erlaßenen Bescheide und zur Vertretung der dem Aufenthaltsorte nach unbekannten Martin Olmann, Nikolaus Olmann und Anna Olmann der Advokat Dr. Balko mit Substituirung des Advokaten Dr. Kaufmann als Curator aufgestellt worden ist, mit welchem dieser Rechtsstreit ausgetragen wird.

Krakau den 12 November 1875.

(5168 3—3) **Kundmachung.**

Z. 7105. Vom Dolinaer k. k. Bezirksgerichte wird kund gemacht, daß zur Einbringung der Forderung pr. 100 fl. s. n. G. für Majer Litwak die Realität Nr. 70 in Mizun des Jlko Kobyniec am 16 Dezember 1875, 13 Jänner und 27 Jänner 1876 jedesmal um 10 V. M. Stunde beim 3 Termine auch unter dem Schätzungswerthe an den Meistbiethenden wird veräußert werden.

Der Ausrufspreis beträgt 260 fl., das Vadium 26 fl. Lizitationsbedingungen können hiergerichts eingesehen werden.

Dolina 31 Oktober 1875.

(5149 3—3) **Edykt.**

L. 2706. W dniu 27 stycznia 1876, 24 lutego 1876 i 30 marca 1876 odbędzie się w kancelaryi c. k. Sądu powiatowego w Krzeszowicach egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności włościańskiej pod l. 33 w Psarach ciała tabularnego nie stanowiącej Karola Kasprzyka własnej na zaspokojenie sumy 150 złr. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Cenę wywołania stanowi suma 300 zł. a. w.

Wadyum wynosi 30 złr. w. a.

Resztę warunków można przejrzeć w Sądzie.

C. k. Sąd powiatowy

Krzeszowice, dnia 30 października 1875.

(5156 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 24143. Z dniem 1go stycznia 1876 wstępuje w życie urząd pocztowy na stacyi kolejowej w Bednarowie w powiecie Stanisławowskim, który się pocztą listową i przesyłkową jakoteż przekazami pieniężnemi aż do kwoty 100 złr. zajmować i swe połączenie za pomocą pociągów c. k. uprzywilejowanej kolei arcyksięcia Albrechta Nr. 1 i 2 obiegających (przez Stryj) pomiędzy Lwowem i Stanisławowem utrzymywać będzie.

Przesyłki, które mogą być nadawane przy tym urzędzie pocztowym, nie mogą przekraczać wagi 50 kilogramów, gdy przeciwnie pod względem wartości żadnych ograniczenie się nie ustanawia. Obowiązek doręczań będzie ten urząd pocztowy li dla miejscowości Bednarowa wykonywał.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

Lwów dnia 7 grudnia 1875.

Kundmachung.

Z. 24143. Mit 1 Jänner 1876 wird in der Bahnstation Bednarów, Stanislauer Bezirkes ein Bahnhofpostamt errichtet, welches sich mit dem Brief- und Fahrpostdienste dann mit dem Geldanweisungsgeschäfte bis zum Betrage von 100 fl. befassen und seine Verbindung mittelst der zwischen Lemberg und Stanislau (per Stryj) verkehrenden Züge Nr. 1 und 2 der k. k. priv. Erzherzog-Albrecht-Bahn erhalten wird.

Die bei diesem Postamte aufzugebenden Fahrpostsendungen dürfen das Gewicht von 50 Kilogramm nicht überstiegen, wohingegen bezüglich des Werthes keine Gränze gezogen wird.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg am 7 Dezember 1875.

(5171 2—3) **Edykt.**

L. 6519. C. k. Sąd powiatowy w Kętach wyznacza do egzekucyjnej licytacyi, do Franciszka i Katarzyny Balcych należącej realności w Bujakowie pod L. k. 79 położonej, 3 termina, a mianowicie: na dzień 24 stycznia, 21 lutego i 20 marca 1876 r., każdym razem o godzinie 10 z rana w sali sądowej w Kętach.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa w ilości 807 złr. 40 cnt.

Kuratorem dla niewiadomych interesentów ustanowiono pana dra Jana Markla z Kęt.

Protokoły zastawniczego opisania i oszacowania, tudzież warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kęty 10 grudnia 1875.

(5179 2—3) **Edykt.**

L 2954. W skutek zezwolenia c. k. Sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 19go lipca 1875 r. L. 5500, uznaje się Mikołaja Strylczuka, gospodarza z Szyszkowiec, jako marnotrawcę, nadając mu kuratora w osobie Maksyma Bałas, gospodarza z Szyszkowiec.

C. k. Sąd powiatowy.

Załośce 31 lipca 1875.

(5170 2—3) **Edykt.**

L. 6521. C. k. Sąd powiatowy w Kętach podaje do publicznej wiadomości, iż do egzekucyjnej licytacyi do Katarzyny 1 śl. Zielińskiej, 2 śl. Sztafińskiej należącej połowy realności w Bulowicach, pod L. kons. 319 położonej, wyznacza się w c. k. Sądzie powiatowym Kęckim dwa termina, na dzień 18 stycznia i 14 lutego 1876, każdym razem o godzinie 10 rano, a ewentualnie do ułożenia warunków ulżywających wyznacza się termin na dzień 13 marca 1876 o godzinie 10 rano; do sprzedaży zaś do Józefa Kwaśniaka należącej części realności w Bulowicach, pod Nr. 261, wyznacza się w tymże Sądzie 3 termina, a mianowicie: na dzień 18 stycznia, 14 lutego i 13 marca 1876, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cenę wywołania stanowi co do połowy realności pod Nr. k. 319 kwota 265 złr. 90 cnt., a co do części realności pod N. k. 261 kwota 517 złr. 23 cnt.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania, ekstrakt hipoteczny realności pod Nr. 319 i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem dla niewiadomych interesentów ustanowiono pana dra Jana Markla z Kęt.

Kęty dnia 10 grudnia 1875 r.

(5121 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4856 cyw. C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach podaje niniejszem do wiadomości, iż celem zapłacenia p. Julii Hałacińskiej, jako prawonabywczyni Feliksa Hałacińskiego, prawomocnie od Wojciecha i Józefy Fostków wywalczonej kwoty 200 złr. w. a. z procentem po 20% od 5 maja 1872, i kosztów sporu przyznanych w kwotach 8 złr. 82 ct. 2 złr. 53 ct, 7 złr. 80 ct., 4 złr. 47 cnt., 9 złr. 52 ct i 9 złr. 41 ct. w. a. odbędzie się w dniu 28 stycznia 1876, w dniu 18 lutego 1876 i w dniu 10 marca 1876 publiczna sprzedaż realności pod Nr. 7, a mianowicie wschodniej połowy roli w Osieczanach położonej, Wojciecha i Józefy Fostków własnej, każdym razem o godzinie 10tej przed południem w kancelaryi tutejszego Sądu z tem nadmienieniem, iż na pierwszym i drugim terminie realność wspomniona tylko za cenę szacunkową 1800 złr. lub powyżej takowej, na trzecim także poniżej takowej sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 180 złr. albo w gotówce, albo w takich papierach wartościowych publicznych, które służą do lokowania majątków pupilarnych.

Bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

O rozpisaniu tej licytacyi uwiadamia się wszystkich tych niewiadomych wierzycieli, którzyby prawa zastawu na wspomnionej realności uzyskali, przez kuratora w osobie p. Kazimierza Przychockiego, w Wieliczce się ustanawiającego, wzywając ich zarazem, aby w należytym czasie osobiście się zgłosili, lub potrzebne informacye kuratorowi udzielili, albo też innego zastępcę sobie wybrali i Sądowi oznajmili, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Dobczyce 1 grudnia 1875.

(5133 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5801. C. k. Sąd powiatowy w Komarnie wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia należytości Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 366 złr. 4 ct. w. a. z pn. publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod L. k. 325 star. 14 n w. sub rep. 425 w Komarnie położonej wedle Dom. Tom I. pag. 297 n. 1 haer. dłużników Jana i Zofii małżonków Szczebel własnej w trzech terminach dnia dnia 10 stycznia 1876 dnia 10 lutego 1876 i dnia 10 marca 1876 zawsze o godzinie 10 z rana w sądzie tutejszym odbędzie się.

Cenę wywołania stanowi kwota 800 złr., zaś zakład wynosi 80 złr. w. a.

Przy trzecim terminie zostanie ta realność poniżej ceny wywołania sprzedaną.

Wyciąg tabularny i resztę warunków w registraturze sądowej przejrzeć można.

Komarno 30 listopada 1875.

(5136 3—3) **Edykt.**

L. 63176. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni Anastazyi Czaykowskiej, lub w razie jej śmierci jej spadkobiercom, że Maurycy Lazarus o wykreślenie z realności pod l 451¼ pozycyi Dom 1 p. 429 ½ n. 5 on. przeciw niej pod dniem 29 listopada 1875 L. 63176 pozew wniósł, który do wniesienia pisemnej obrony w 30 dniach udzielono; ponieważ miejsce pobytu Anastazyi Czaykowskiej nie jest znane, zatem c. k. Sąd krajowy dla zastępowania jej tutejszego adwok. Dra Jekelesa z zastępstwem adw. Dr. Majewskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwaną, aby w należytym czasie osobiście stanęła, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzieliła, lub innego zastępcę wybrała, i sądowi oznajmiła, słowem stosownych do obrony środków użyła, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

Z c. k. Sądu krajowego

Lwów, dnia 4 grudnia 1875.

(5128 3—3) **Edykt.**

L. 20112. C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p Jana Tomkowicza, że przeciw niemu tudzież Stanisławowi Tomkowiczowi i Zofii z Tomkowiczów hr. Borowskiej, jako spadkobiercom Apolinarego Tomkowicza, gmina Międzybrodzie Kobiernickie, o uznanie prawa rybołostwa w rzece Sole, pod d. 24 marca 1875 do L. 7287 wniosłe pozew, w załatwieniu którego uchwałą z 2 kwietnia 1875 do L 7287 wniesienie obrony w zakresie dni 30 poleconem zostało.

Gdy miejsce pobytu, współpozwanego Jana Tomkiewicza nie jest wiadomem przeto c. k. Sąd w celu zastępowania pozwanego Jana Tomkowicza na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata Dr Zyblikiewicza, z substytucyą adw. Dr. Stycznia, kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego, w Galicyi obowiązującego, przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w zwyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem ces. król. sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków dnia 3 września 1875.

(5134 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 7598. C. k. Sąd powiatowy w Komarnie wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia należytości Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego w ilości 157 złr 67 ct. w. a. z pn. publiczna egzekucyjna sprzedaż realności N. k. 235 star. 307 nową w Chłopach a Wojciecha Borkowskiego własnej w trzech terminach dnia 19 stycznia 1876 dnia 18 lutego 1876 i dnia 17 marca 1876 każdą razą o godzinie 10 z rana w Sądzie tutejszym odbędzie się.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w ilości 600 złr. w. a. zakład wynosi 60 złr. w. a.

Realność ta na trzecim terminie i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania w t. s. registraturze przejrzeć można.

Komarno dnia 29 października 1875.

(5183 2—2) **Obwieszczenie licytacyi.**

L 2574. C. k. Sąd powiatowy w Milówce ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 25 złr. 35 ct. odbędzie się na rzecz Henryka Brechnera publiczna sprzedaż pół morga gruntu w zarębku Krutakowym we wsi „Stare“ położonego Anny Krutakowej własnego w terminach dnia 20 stycznia i dnia 17 lutego 1876 każdym razem o godzinie 10 rano w biórze Sędziego powiatowego w Milówce.

Cenę wywołania stanowi wartość w kwocie 50 złr. poniżej której owe pół morga sprzedane nie będą, zaś wadyum wynosi 10 złr.

Milówka dnia 21 listopada 1875.

(5180 2—3) **Konkurs.**

L. 2513. W celu obsadzenia posady radcy przy c. k. Sądzie krajowym we Lwowie z VII klasą rangi, rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem 14 dniowym od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej gazecie lwowskiej.

Ubiegający się o tę posadę, mają swoje prośby załącznikami należycie poparte, wnieść do Prezydyum c. k. Sądu krajowego lwowskiego,

Lwów dnia 21 grudnia 1875.

(5196 2—3) **Edykt.**

L. 10762. Złoczowski c. k. Sąd obwodowy jako handlowy podaje do wiadomości publicznej, że przepisane ustawą wpisy do rejestru spółek zarobkowych i gospodarczych tegoż sądu w roku 1876 zamieszczane będą w urzędowej gazecie lwowskiej zaś wpisy do rejestrów handlowych w urzędowej gazecie lwowskiej tudzież i w urzędowej gazecie wiedeńskiej.

Złoczów dnia 18 grudnia 1875

(5181 2—3) **Edykt.**

L 64994. C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni iż filia c. k. uprzyw. zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu we Lwowie przeciw Wolfowi Leinwandowi pod dniem 5 listopada 1875 l. 58413 wniosła podanie o nakaz zapłaty pto 500 złr w. a, z pn. ponieważ miejsce pobytu i zamieszkania pozwanego wiadomem nie jest.

C. k. Sąd krajowy do zastępowania i na pozwanego koszt i szkodę tutejszego adwokata Dra Sokala z substytucyą adw. Dr. Schaffa kuratorem mianował

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanego Wolfa Leinwanda aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów dnia 11 grudnia 1875.

(5227 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 9145/pr. Przy c. k. Namiestnictwie we Lwowie opróżnioną została posada kancelisty w randze XI klasy z poborami systemizowanemi.

Wzywa się zatem wszystkich mających chęć ubiegania się o tę posadę a przedewszystkiem kancelistów powiatowych przydzielonych do służby przy Starostwach tudzież kwiescentów, aby swe podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi i znajomości języków krajowych wnieśli w drodze właściwej do c. k. Prezydyum Namiestnictwa najdalej do 20 stycznia 1876 roku.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 20 grudnia 1875.

(5217 2—3) **Edykt.**

L. 7551. C. k. Sąd pow. w Sanoku podaje do wiadomości, że w dniach 31 grudnia 1875, 28 stycznia 1876 i 25 lutego 1876 celem zaspokojenia sumy 17 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności włościańskiej pod 1 k. 5 w Hołuczkowie, Iwana Michałka także Fediem zwanego własnej na rzecz Israela Teicha. Cena wywołania wynosi 1000 zł. w. a. poniżej której na dwóch pierwszych terminach realność sprzedana nie będzie.

Wadium 50 zł. w. a. Resztę warunków wolno w Sądzie tutejszym przejrzeć.

Sanok 21 listopada 1875.

(5226 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 9241 Celem obsadzenia posady koncepisty przy Dyrekcyi policyi w Krakowie w randze X klasy, rozpisuje się konkurs do 15 stycznia 1876 r.

Ubiegający się winni swe podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi i znajomości języków krajowych wnieść w drodze właściwej do Prezydyum Dyrekcyi policyi w Krakowie.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa

We Lwowie dnia 23 grudnia 1875.

(5174 3—3) **Konkurs.**

L. 8879. Celem udzielenia koncesyi na otworzenie apteki publicznej w Milówce powiatu Żywieckiego, ogłasza się ponownie konkurs.

Ubiegający się o otrzymanie odnośnej koncesyi, mają w terminie do końca Stycznia 1876 r. wnieść prośbę do c. k. Starostwa w Żywcu w drodze właściwej Władzy przełożonej, zaś w razie stanowiska prywatnego w drodze przynależnej władzy politycznej i wykazać.

a) miejsce urodzenia, wiek i stan, niemniej dotychczasowe zatrudnienie,
b) uzyskany stopień Doktora Chemii lub Magistra farmacyi na Uniwersytecie monarchii austryacko-węgierskiej.
c) dotychczasowe nienaganne zachowanie się pod każdym względem i
d) zasługi położone w zawodzie aptekarskim.

Z c. k. Starostwa.

Żywiec dnia 13 grudnia 1875.

(5069 3—3) **Edykt.**

L. 66097. C. k. Sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy jako też na wszystek nieruchomy a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 D. p. p. położony majątek Leontyny Horn, żony kupca we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. radcy Sądu kr. Theodorowiczowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. Dra Emila Hilbrichta wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 3 stycznia 1876 godzinę 10 przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym Sądzie krajowym wedle przepisu ustawy konkursowej, pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 14 lutego 1876 i podać ją na terminie na dzień 7 marca 1876 godzinę 10 przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w Gazecie lwowskiej. Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów dnia 14 grudnia 1875.

(5085 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 6400. C. k. Sąd powiatowy w Medenicach przedsięweźmie dnia 3 kwietnia 1876, 13 kwietnia 1876 i 28 kwietnia 1876 zawsze o 10 godzinie rano w tutejszosądowem zabudowaniu w drodze publicznej licytacyi, przymusową sprzedaż realności pod l. 202 w Letni, Stasia i Feśki Hrywnaków, ciała tabularnego nie stanowiącej, na zaspokojenie sumy 196 złr w. a. z pn. na rzecz Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego w dwóch pierwszych terminach za cenę wywołania, lub wyżej takowej, a na ostatnim także niżej jej.

Za cenę wywołania ustanowiono 350 złr. w. a.

Zakład wynosi 35 złr. w. a. Warunki licytacyjne i akt oszacowania można w tutejszosądowej registraturze przejrzeć i odpisać.

O tem zawiadamia się tych, którymby uchwała licytacyjna dla jakiejkolwiek przyczyny doręczoną być nie mogła, przez kuratora ustanowionego p. Aleksandra Jurkiewicza.

C. k. Sąd powiatowy.

Medenice dnia 29 października 1875.

(5132 3—3) **Edykt.**

L. 4961. C. k. Sąd powiatowy w Brzesku podaje do powszechnej wiadomości że na dniu 28 stycznia 1876, 27 lutego 1876 i 28 marca 1876, każdą razą o godzinie 10 rano, odbędzie się w tymże Sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności Walentego Stusa pod N. k. 37 w Okocimie położonej.

Cena wywołania wynosi 715 złr. w. a.

Akt opisania, oszacowania, tudzież warunki licytacyjne przejrzeć można w tutejszej registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko dnia 29 listopada 1875.

Doniesienia prywatne.

L. 7697. (5157 3—3)

Ogłoszenie konkursu

W celu obsadzenia posady lekarza miejskiego przy Tarnopolskim urzędzie gminnym, z roczną renumeracyą 200 złr. i rocznym dodatkiem na fiakry w sumie 100 złr. rozpisuje się niniejszem konkurs z 45 dniowym terminem licząc od pierwszego ogłoszenia takowego w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

O tę posadę mogą się tylko doktorowi medycyny i chirurgii ubiegać i są obowiązani prócz dyplomów udowadniających ich kwalifikacyę, wykazać także dotychczasową praktykę i znajomość języków krajowych, a nadto złożyć oświadczenie iż poddają się pod względem obowiązków, instrukcyi służbowej przez Radę miejską uchwalonej.

Podanie o tę posadę należy w wyżej oznaczonym terminie wnieść do tutejszej Zwierzchności gminnej.

Zwierzchność gminna

królewskiego wolnego miasta

Tarnopola 17 grudnia 1875,

Tabakierka złota

pięknej roboty

(według poświadczenia c. k. urzędu cechowań) **12-karatowa, waga 22½ dukatów, jest do sprzedania.** — Bliższej wiadomości udziela *Administracya Gazety Lwowskiej.*

(5043)

Nakładem wydawnictwa
„Gazety Lwowskiej“
opuściło prasę dzieło

Olej i wosk ziemny

w Galicyi
przez Edwarda Windakiewicza
c. k. radcę górniczego
i jest do nabycia w Administracyi
„Gazety Lwowskiej“
po cenie 2 zł. w. a.

(4788 7–8)

Przez całą zimę

Jabłka w kilku najlepszych gatunkach 1 ft. po 20 ct.
Gruszki „ 1 „ „ 30 „
Marony duże włoskie 1 „ „ 22 „
Kalafiory z Algieru, sztuka od 60 ct. do 1 zł.
Powidło czyste i dobre ft. 16 i 18 ct.
Kwiczoły para . . . . 30 ct.
Kawiar drobny . . . zł. 2·60 ct. gruby . . „ 3·60 „

poleca

Karol Klimowicz.

Przewyborne
przez „Suez-Odesse“ sprowadzane

Herbaty chińskie

po złr. *4.60, 3.80, 3.40, 2.80* i *1.80*, *wysiewki z herbaty po złr. 1.20 za funt wagi wiedeńskiej*

tylko w handlu
Stanisława Markiewicza
we Lwowie.

(52 55—?)

(3797 19–?)

BALSAM VETORINIEGO

Od 70 lat bez żadnej reklamy znany i przez znakomitości lekarskie uznany i zalecony jako niezawodny środek na reumatyzm, osłabienie nerwów, kurcze, ból zębów, fluksye, szczególnie na rany i poparzenia. — Dostać można w każdej aptece i w fabryce we Lwowie, *flakon po 1 zł. 50 ct.*

Tylko 2 zł. 50 ct.

kosztuje dzieło **„Illustrirte Novellen-Bibliothek“** składające się ze 6 grubych tomów, w eleganckiej oprawie, z wielu ilustracyami.

Zamówienia pod słowem „Bücher“ przyjmuje ekspedycya anonsów Rotter & Comp. we Wiedniu, I. Riemergasse 13. Przesyłki za pobraniem pocztowem lub za gotówkę. (5138 4—12)

Doktor medycyny Karcz

od kilkunastu lat *specyalista* i **autor „Poradnika w słabościach wenerycznych** z przydatkiem o **samogwałcie“** leczy gruntownie wszelkie *słabości weneryczne i skórne*, tudzież zgubne skutki samogwałtu: *pollucje i impotencję*. „Poradnik“ (drugie wydanie) kosztuje 1 złr. 20 ct.

Ordynuje codzień od godziny 8—10 i od 12—4
we Lwowie, ulica Wałowa l. 3.

Udziela także rady lekarskiej listownie i wysela lekarstwa. (4979 — 5)

Nowa waga metryczna

1875 1875

ZBIÓR majowy

Zupełnie świeży transport
HERBATY Chińsko-rosyjskiej
otrzymał handel
FRYDERYKA SCHUBUTHA i SYNA
we Lwowie, rynek l. 45.

pół kilo herbaty Congo zł. 1.60
pół kilo herbaty Souchong zł. 2.—
pół kilo herbaty „ prz. zł. 3.—
pół kilo herbaty „ najprz. zł. 4.—
pół kilo herbaty Pecco 2.50
pół kilo herbaty „ przed. zł. 3
pół kilo herbaty „ najprzed. zł. 4
pół kilo herbaty „ karaw. zł. 5, 6 i 8
pół kilo herbaty „ żółtej zł. 5

Okruchy herbaciane pół kilo zł. 1.20
najlepsze zł. 1.50.

Ośmioletni stary RUM bremski

butelka cała zł. 1·50 butelka cała zł. 2.—
butelka pół zł. —·75 butelka pół zł. 1.—
butel. ćwierć zł.—.40ct but. ćwierć zł.—.50

Cenniki rozsyłamy franko!

Zamówienia z prowincyi odwrotną pocztą wysełają się.
Opakowanie się nie liczy!

1875 1875

4805 5–11

Nowa waga metryczna. — w paczkach po ½ ¼ i ⅛ kilo.

Ceny oznaczone na pół kilo czyli funty cłowe

Bez bolu

lekarstwami nieszkodliwemi leczy podług **najnowszej i najdoskonalszej metody gruntownie,** bez przerwy zatrudnienia i pod najściślejszą dyskrecyą wszelkie

słabości tajemnicze *i skórne*

lekarz prakt. Medycyny, Chirurgii i Akuszer, specyalista chorób tajemniczych

Jan Kurpiel

mieszkający
przy **ulicy Sobieskiego Nr. 12**, I. piętro (gdzie administracya „Gazety Narodowej“), ordynuje od **8 — 12** przed-, od **1 — 5** po południu. Zaradza także **impotencyi** (osłabieniu siły męzkiej) **polucyi, upławom** kobiet, **bladaczce** i **niepłodności.**

Na honorowane listy udziela rady bezzwłocznie i służy lekarstwami. (3798 32—?)

W dobrach Dębica w Galicyi zachodniej, pierwszorzędna stacya kolei Krakowsko-Lwowskiej, w pszennych gruntach i najlepszej komunikacyi położonych, **jest do wydzierżawienia**

kilkanaście folwarków

rozmaitej wielkości i po różnych cenach.

Bliższe warunki u notaryusa p. Brzeskiego w Dębicy.

Reflektanci zechcą się zgłaszać od 20 do 31 Marca r. p. w zamku Zawada, pod Dębicą.

(5004 3–3)

OBWIESZCZENIE.

(5239)

Rada Zawiadowcza c. k. uprzyw. austryackiego Zakładu kredytowego (Credit-Anstalt) dla handlu i przemysłu, uchwaliła na wniosek Dyrekcyi na posiedzeniu dzisiejszem wypłacać kupon akcyjny z 1 stycznia 1876 w kwocie

8 złr. waluty austr.

We Lwowie wypłaca (franco) te kupony filia tego zakładu kredytowego.

Wiedeń 24 grudnia 1875.

C. k. uprzyw. austr.
Zakład kredytowy dla handlu i przemysłu.

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galic.
akcyjnego Banku Hipotecznego
kupuje i sprzedaje
wszystkie efekta i monety
pod warunkami najprzystępniejszemi.

6% LISTY HYPOTECZNE,

które według prawa z dnia 1. Lipca 1868 (Dz. p P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17. Grudnia 1871 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych, pupilarnych, kaucyj małżeńskich wojskowych, na kaucye i wadya, — **są w tymże Kantorze do nabycia.**

Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym, bez doliczenia prowizyi.

(4168 32–?)

Obwieszczenie.

(5231)

Walne Zgromadzenie

Członków wzajemnych spółek na przeżycie
odbędzie się
dnia 27 stycznia 1876 o godz. 11 z rana, w sali radnej
Galicyjskiego Ogólnego Towarzystwa ubezpieczeń we Lwowie
na które wszystkich
Członków spółek wzajemnych na przeżycie niniejszem się zaprasza.

Na porządku dziennym:

1. Sprawozdanie Komisyi kontrolującej z swej czynności w ciągu ubiegłych trzech lat.
2. Wybór nowej Komisyi kontrolującej na dalsze 3 lata w myśl art. 13 ogólnych warunków dla spółek wzajemnych na przeżycie *); ustępujący członkowie tejże mogą być ponownie wybrani.

Lwów, dnia 27 grudnia 1875.

Galicyjskie Ogólne Towarzystwo Ubezpieczeń.

Prezes komisyi kontrolującej: *Adolf Jorkasch.* Wiceprezes c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu.

Dyrektor: *M. Krasucki.*

*) **Art. 13 ogólnych warunków dla wzajemnych spółek na przeżycie:**

Skoro liczba uczestników wszystkich ukonstytuowanych spółek dosięgnie 300, natenczas zwołuje „Galicyjskie Ogólne Towarzystwo Ubezpieczeń“ pierwsze walne zgromadzenie przez odpowiednie ogłoszenie w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ w urzędowej „Gazecie Wiedeńskiej“ a prócz tego jeszcze przez listy zapraszające, które do wszystkich uczestników, każdemu z osobna, na 4 tygodnie przed zebraniem zgromadzenia, rozesłane będą.

Celem walnego zgromadzenia będzie wybór Komisyi kontrolującej, mającej się składać z 7 członków, zamieszkałych we Lwowie lub w bliskości Lwowa. Komisya zostanie wybraną na lat trzy.

Dalsze walne zgromadzenia będą zwoływane co trzy lata, przez ogłoszenie w urzędowych gazetach wyżej wymienionych, w celu ponowienia wyboru komisyi kontrolującej.

Walne zgromadzenie może w tenczas stanowić uchwały, gdy na niem jest obecnych przynajmniej 20 uczestników. Gdyby się na zwołane zgromadzenie taka liczba uczestników nie zebrała, natenczas będzie zwołane po czterech tygodniach drugie walne zgromadzenie, które może uchwalać bez względu na liczbę obecnych uczestników.

Najstosowniejszy podarunek świąteczny
jest niezawodnie los loteryjny, mający dla właściciela zawsze swą wartość a nadto szansę znacznej wygranej. Polecamy przeto

Losy miasta Krakowa po 20 zł.

których najbliższe ciągnienie nastąpi już
3 stycznia 1876.

Losy te polecające się taniością ceny i korzystnym planem gry dostać można **ściśle według kursu dziennego** w nazwanym poniżej kantorze wymiany.

Za spłatą w ratach los miasta Krakowa na 20 zł. tylko w 10 ratach po 2 zł., przyczem się gra przy ciągnieniu nastąpić mającem już dnia 3 stycznia 1876. Najmniejsza wygrana każdego losu wynosi **30 zł.** przeto strata jest niemożliwą.

Promesy na losy kredytowe . zł. 4¼ } i stempel.
na losy wiedeńskie . „ 2½ }

Ciągnienie 3 stycznia 1876.

Główna wygrana 400.000 zł.

w administracyi **Kantor wymiany „MERKURA“,** Wiedeń, Wollzeile Nr. 13.

(5088 4—5)

Z drukarni E. Winiarza we Lwowie.